

Podeljena odličja

Na skupni proslavi družbeno političnih organizacij občine Mozirje so podelili ob prazniku OF in prazniku dela zaslužnim družbenim in političnim delavcem srebrne znake OF. Za delovanje v vrstah najprizadevnejših so prejeli to odličje: Franc Berginc iz Luč, Lovro Goličnik iz Šmihela nad Mozirjem, Damjan Havdej iz Solčave, Ivan Jeraj z Rečice ob Savinji, Franjo Kaiser iz Mozirja, Franc Omladič iz Mozirja, Matevž Požarnik iz Bočke, Stane Prodnik iz Mozirja, Franc Trbovšek iz Radmirja in iz vrst društev športno društvo Lipa iz Šmartnega ob Dreti.

Pred prazničnimi dnevi so bila podeljena tudi državna od-

likovanja in sicer je prejel Franc Šarb red republike z bronastim vencem, Jože ing. Urank red dela s srebrnim vencem, Janez Brezovnik medaljo hrabrosti, Franc Firšt medaljo hrabrosti, Peter Marolt medaljo hrabrosti. Brezovnik in Firšt sta bila odlikovana za prisebnost ob nesreči gondolske žičnice na Golte, Marolt pa je prejel odlikovanje za reševanje človeških življenj. Bronaste značke OF so prejeli:

v **Mozirju** — Martin Aubrecht, Marko Jurkovnik, Martin Petrin in Jože Skorenšek.

na **Ljubnem** — Maks Poličnik, Ciril Kolenc, Anton Blekač, Franc Povh, Stipe Radan, Franja Suhorepec, Franc Orešnik, Marovt, Oskar Slatinšek,

Helena Kralj, Franc Štiglic in Jože Falež,

v **Solčavi** — Jerica Štebe, KO ZZB NOV in Turistično društvo,

v **Gornjem gradu** — Jože Ramšak, Jožica Purnat, Martina Podpečan, Franc Zalesnik, Planinsko društvo in Turistično društvo,

v **Šmartnem ob Dreti** — Viktor Purnat in Franc Štrukelj.

v **Bočni** — Stanko Žavc.

Niso pa podeljevali znakov na Rečici ob Savinji, v Nazarjah, Novi Štifti in Lučah.

Že nekaj let sem podeljujejo sindikati svojim najzaslužnejšim sodelavcem priznanja. Letos so prejeli srebrni znak sindikata v naši občini Franc ing. Tratnik iz Glina Nazarje, Gizela Pintarič iz Elkroja in Ernest Špeh iz Mozirja.

Vsem odlikovancem čestitamo!

Predsednik OK SZDL Jože Kumer podeljuje na proslavi družbeno političnih organizacij v Mozirju priznanja OF

V mesecu mladosti

Maj, mesec v letu ko se začne prebujati narava, ko vse oživi in vse postane lepše. Konec je pustih dni brez sonca, zelenja in cvetja.

Maj je tudi naš mesec, mesec mladih, mesec veselja in razigranosti. Veliko mladih ravno v tem času začuti potrebo po aktivnem delovanju v svoji osnovni sredini, kjer se zbirajo mladi, saj v tem času ne manjka prireditev, športnih tekmovanj in ostalih dejavnosti, ki zanimajo mlade.

Vsi spremljamo pot štafete mladosti in kurirčkove pošte po celi Jugoslaviji. Nestrpno pričakujemo dan, ko bomo mladi cele Jugoslavije ponovno zaželeli tovarišu Titu najboljše želje in da bi nas še dolgo vodil po začrtani poti v lepšo prihodnost.

Ta dan pa nestrpnost pričakujejo tudi pionirji, ki bodo letos postali naši novi člani in nova moč pri uresničevanju idej in ciljev zveze socialistične mladine. V naši občini bo letos preko 200 novospreglatih članov ZSMS, ki se bodo lahko tudi aktivno vključili v delovanje osnovnih organizacij v krajevnih skupnostih in v združenem delu. To so naši novi aktivisti, polni elana in zagnanosti, katerih osnovne organizacije nikakor ne smejo pozabiti, čeprav se, žal, pogosto dogaja ravno obratno.

Pionirji, sedaj že člani zveze socialistične mladine, vsi mladi naše občine vam ob sprejemu iskreno čestitamo, hkrati pa želimo, da se zavedate, da biti član ZSMS terja od vsakega posameznika aktivnost in prizadevnost in da je nujnost organiziranja v sredini, kjer se pojavljajo in izražajo interesi mladih. Hkrati pa pomeni članstvo in aktivnost tudi nenehno dokazovanje, da smo vredni zaupanja, ki nam ga je dal tovariš Tito z besedami:

„NARODU, KI IMA TAKŠNO MLADINO, NI TREBA, DA SE BOJI ZA SVOJO PRIHODNOST.“

VERICA PEČNIK, sekretarka
OK ZSMS Mozirje

Novi organi pri predsedstvu OK SZDL Mozirje

Svet za družbenopolitični položaj žena vodi Jelka Zidarn.

Svet za družbenoekonomske odnose v kmetijstvu vodi Vlasta Urlep, dipl. ing. agr.

Svet za vzgojo, kulturo in telesno kulturo vodi Majda Urank.

Svet za ohranjanje in razvijanje tradicij NOB vodi Vlado Košir.

Koordinacijski odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito vodi Tone Modrijančič.

Svet za zdravstvo in socialno politiko vodi Stane Prodnik.

Volilno komisijo vodi Jože Kumer.

Žirijo za podeljevanje priznanj OF vodi Hinko Čop.

Koordinacijski odbor za verska vprašanja vodi Jože Kumer.

V delegacijo za medobčinski svet in republiško konferenco

SZDL so izvoljeni Jože Kumer, Jelka Zidarn, Jožefa Rakun, Franjo Gerdina, Stane Krajnc.

Izvršni odbor predsedstva sestavljajo Stane Krajnc, Jernej Plankl, Franc Štiglic, Verica Pečnik, Angelca Miklavc.

Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja vodi Jože Kumer.

Koordinacijski odbor za spremljanje in koordiniranje družbenopolitične aktivnosti pri pripravi družbenih planov vodi Jože Kumer.

Koordinacijski odbor za spremljanje in koordiniranje javne razprave o družbenoekonomskih odnosih v stanovanjskem gospodarstvu vodi Franjo Gerdina.

Koordinacijski odbor za spremljanje in koordiniranje javne razprave o svobodni menjavi dela vodi Franc Miklavc.

„Nič nas ne sme presenetiti 79“

V letošnjem letu poteka v socialistični republiki Sloveniji akcija pod geslom „Nič nas ne sme presenetiti“, ki jo vodi socialistična zveza delovnega ljudstva.

Akcija ima predvsem politično-mobilizacijski pomen in bo potekala vse do konca septembra tega leta, vendar je treba poudariti, da aktivnosti na tem področju nikakor ne bodo „zaključene“ s 30. septembrom. Priprave na obrambo domovine, varstvo samoupravne socialistične družbene ureditve, varstvo samoupravnih pravic človeka in občana v združenem delu in na drugih področjih ter drugih pravic in dolžnosti ter svoboščin človeka in občana itd., zahtevajo stalno in načrtno usposabljanje ter praktično preverjanje doseženih rezultatov na tem področju. Sklop nalog podružljanja sistema ljudske obrambe in družbene samozasčite se v zadnjem obdobju uspešno uresničuje in bo nedvomno ob tej, najširše zasnovani akciji, našel svoj praktični odraz.

Letošnja akcija bo prav gotovo daljnosežnega značaja, saj bomo na osnovi praktičnih iz-

kušenj in spoznanj najlažje premagali in odpravili vse tiste pomanjkljivosti, ki so se v dosežanju obdobju pojavljale. To še zlasti zaradi tega, ker se bodo v akcijo vključevali vsi nosilci obrambnih priprav — tako v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih (organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih), kakor tudi v družbenopolitičnih skupnostih (občine, republika), in bo takšen koncept terjal ob pripravi in izvajanju usklajen pristop vseh nosilcev obrambnih priprav, še zlasti zadnja dva dni meseca septembra, ko bo akcija doživela svoj vrhunec.

V naši občini smo k pripravam na to akcijo pristopili v mesecu marcu, ko se je koordinacijski odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozasčito pri predsedstvu občinske konference SZDL sestal na razširjeni seji in imenoval delovno skupino, ki je pripravila akcijski program in kasneje še dokument z naslovom „Krepitev obrambno-varstvenega sistema v občini Mozirje pod geslom Nič nas ne sme presenetiti“. Ta

dva dokumenta sta tudi osnova za izvajanje vseh aktivnosti v občini Mozirje na tem področju.

Podobne delovne skupine so v mesecu maju imenovala tudi vodstva krajevnih konferenc SZDL in osnovnih organizacij sindikata z namenom, da bodo le-te pripravile usklajene programe aktivnosti z vsemi dejavniki v svojih sredinah in sicer: z osnovnimi organizacijami Zveze komunistov, zveze socialistične mladine in zveze združenj borcev NOV, z odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozasčito, štabi teritorialne obrambe, s štabi civilne zaščite, z narodno zaščito, s krajevnimi organizacijami zveze rezervnih vojaških starešin, z gasilskimi društvi, s krajevnimi organizacijami rdečega križa, z lovskimi družinami, osnovnimi strelskimi organizacijami, prosvetnimi društvi, taborniki, planinskimi društvi, s športnimi društvi, z organi krajevnih skupnosti itd.

V akcijo so zraven navedenih, vključeni tudi upravni organi in organi samoupravnih interesnih skupnosti.

Socialistična zveza delovnega ljudstva, kot najširša fronta vseh organiziranih socialističnih sil, ima v tej akciji izjemno

pomembne naloge, saj je osnovni organizator in skupaj z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami ter ostalimi dejavniki tudi najodgovornejši nosilec akcije.

V skladu s tako opredeljeno vlogo SZDL so krajevne organizacije tisti dejavniki, kjer se aktivnosti vseh posameznih nosilcev obrambnih priprav usklajujejo, dogovarjajo in načrtujejo.

MAKS PETEK

PROSLAVA NA REČICI

V krajevni skupnosti Rečica ob Savinji so slovesno proslavili 38-letnico OF, 60-letnico ZKJ, SKOJ in revolucionarnih sindikatov.

Proslave, katero je pripravila osnovna organizacija ZSMS krajevnih skupnosti se je, kot vedno ob takšnih priložnostih, udeležilo veliko število občanov, predvsem pa mladine. Nastopil je pevski zbor KPD Rečica, mladinci z recitalom, učenci osnovne šole pa so izvedli večje število recitacij in pesmi.

Skoci vsebinsko bogat referat, recital in pesmi je bila prikazana naša slavno prehojena pot, poudarjene pa so tudi naloge za nadaljnji razvoj KS in razvijanje samoupravne socialistične skupnosti.

Zavest mladih, njihova sposobnost in aktivnost v življenju v delegacijah, skupščini KS, krajevni konferenci SZDL, KPD, športnem društvu in drugih organizacij se še zlasti opaža po kongresu ZSMS. Načrtno postavljeno delo in vedno izražena pripravljenost, da sodelujejo v akcijah in v reševanju tekočih vprašanj KS in širše družbene skupnosti zagotavlja v prihodnje še večje uspehe.

Predsednik OO ZSMS
Rečica

Ob dnevu varnosti

Minulo leto je bilo zelo pomembno, tako na političnem, družbeno-ekonomskem kot tudi na gospodarskem področju. Vse to je zahtevalo od delovnih ljudi in občanov, kakor tudi od organov za notranje zadeve, da se posveti varnosti in zaščiti v naši družbi večja pozornost.

Razna dejstva, prav tako pa tudi sama varnostna situacija potrjujejo, da vsebina družbene samozasčite tudi v naši občini iz dneva v dan globlje prodira v zavest delovnih ljudi in občanov, saj brez dobre varnosti in zaščite ni dobrih gospodarskih rezultatov in dobrih samoupravnih odnosov. Zasluge za takšno stanje nosijo subjektivne sile na čelu zveze komunistov, ki so znale osvestiti ljudi in občane, da je skrb za varnost in zaščito stvar slehernega delavca in občana in ne samo nekaterih strokovnih služb.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da se uspešnost uresničevanja družbene samozasčite odraža tudi na področju varnosti razmer v naši občini, kjer smo z varnostno situacijo zadovoljni in da so bili na tem področju doseženi pomembni uspehi. Rezultat tega je, da smo v okviru enotnega varnostnega sistema dosegli zadovoljive uspehe pri varovanju naše samoupravne socialistične skupnosti pred notranjim in zunanjim sovražnikom.

Dan varnosti, ko obenem praznujemo tudi jubilejno 35. obletnico ustanovitve organov za notranje za-

deve, naj zveni v prizadevanjih za boljše in še kvalitetnejše uresničevanje družbene samozasčite v vseh delovnih in življenjskih okoljih naše delovnega človeka in občana, za njegovo varnostno ozavešanje, dviganje ravni varnostne kulture in naše strokovne pomoči, ki smo jim jo dolžni dajati. Pri uresničevanju družbene samozasčite, pri preventivnem delovanju, je že danes navzoč tisti element, ki nam omogoča naš boljši, srečnejši in varnejši jutrišnji dan. Tako v gospodarskem smislu, v smislu varovanja in zaščite družbenega in zasebnega premoženja, pa do uspešnejše obrambe, če bi do nje že moralo priti. Vse pa je v marsičem odvisno od nas samih, od naše organiziranosti in pripravljenosti, predvsem pa od stopnje oblik uresničevanja družbene samozasčite.

Tako kot vsako leto, smo tudi letos v počastitev „Dneva varnosti“ organizirali razna medsebojna športna tekmovanja, kjer so naši miličniki iz PM Mozirje in OM Ljubno dosegli dobre rezultate. Dobili so več diplom in pokalov, ki so v trajen spomin in v okras naših vitrin. 12. 5. 1979 pa je bilo tovariško srečanje delavcev organov za notranje zadeve, ki sta ga v okviru počastitve „Dneva varnosti“ priredila izvršni svet in skupščina občine Mozirje. Na srečanje so bili povabljeni tudi naši upokojeni miličniki, s katerimi še vedno radi obujamo spomine naše skupne prehojene poti.

STEFAN PUNGERTNIK

Mozirski delavci milice so prejeli že vrsto pokalov in priznanj za športne in druge uspehe.

Kdaj ne smemo voziti!

3. 5. 1979 je stopil v veljavo zakon o omejitvi uporabe in vožnje osebnih in drugih motornih vozil /Tako od tega časa osebnih avtomobilov in motornih koles ni dovoljeno uporabljati ob naslednjih dneh in sicer:

1. Ob torkih – osebnih avtomobilov in motornih koles, katerih številka na registrski tablici se končuje z 0, 2, 4, 6 ali 8,
2. ob četrtnih – osebnih avtomobilov in motornih koles katerih številka na registrski tablici se končuje z 1, 3, 5, 7 ali 9,
3. prvo soboto in nedeljo v mesecu – osebnih avtomobilov in motornih koles, katerih

številka na registrski tablici se končuje z 0, 2, 4, 6, ali 8.

4. tretjo soboto in nedeljo v mesecu – osebnih avtomobilov in motornih koles, katerih številka na registrski tablici se končuje z 1, 3, 5, 7, ali 9

Če n. pr. pride sobota na dan 30. v mesecu, nedelja pa na dan prvega v mesecu, velja prepoved za naslednjo soboto in nedeljo, ker morata biti oba dneva združena.

Prepoved ne velja ob praznikih socialistične federativne republike Jugoslavije ter ob republiških oziroma pokrajinskih praznikih.

Prepoveduje se tudi vožnja

tovornih motornih vozil, ki so last občanov in civilno pravnih oseb na relacijah, daljših od 200 km od sedeža družbene pravne osebe oziroma od sedeža njene delovne enote ali delovišča, če se prevoz opravlja za lastne potrebe.

Prepoveduje se tudi vožnja tovornih motornih vozil, ki so last občanov in civilno pravnih oseb na relacijah, daljših od 200 km, od kraja stalnega prebivališča občana, oziroma sedeža civilno pravne osebe ali od kraja v katerem se vozilo uporablja po pismeni pogodbi. N. pr.: voznik tovornega motornega vozila s prebivališčem v Mozirju, kjer je vozilo tudi registrirano, je sklenil pogodbo z OZD v Mariboru. To vozilo lahko vozi 200 km radiusa od sedeža OZD v Mariboru.

Z istim dnem je stopila v veljavo tudi nova uredba o omejitvi hitrosti na določenih cestah in sicer:

Na avtocestah na 120 km/h, na cestah rezerviranih za promet motornih vozil na 100 km/h in na drugih cestah na 80 km/h. Tako n. pr. lahko vozimo na avtocesti Vrhnika – Razdrto 120, na cesti Loevec – Hoče 100, na drugih ostalih cestah pa 80 km/h. Omejitev na 80 km/h velja torej tudi na cesti Celje – Ljubljana. Glede na slabo prometno varnostno situacijo, ki letos ni nič boljša od lanske, ki smo jo poimenovali, kot katastrofalno" bodo miličniki dosledno izvajali določila o omejitvi in ustrezno ukrepali.

ŠTEFAN PUNGERTNIK

POROČILO O STANJU SREDSTEV II. REFERENDUMA ZA LETO 1978

V letu 1978 je bil z referendumom izglasovan samoprispevek. Iz tega naslova so pritekala sredstva od 1. 7. 1978 do 31. 12. 1978. Stanje sredstev je bilo naslednje:

PRIHODKI:

1. 1,8 % in 1,5 % prispevka od OD in pokojnin	3.134.988,05
2. 2,5 % prispevek od kmetijstva	363.145,10
3. 3 % prispevek od obrti	708.989,85
4. Prispevek od ostalih OD	3.976,90
Skupaj prihodki	4.211.069,90

DELITEV PRIHODKOV:

1. Vzgojnoizobraževalni programi	1.525.893,75
2. Čistilne naprave	618.605,55
3. Inicialni programi	164.961,50
4. Krajevne skupnosti	1.814.576,30
5. Prenos dolga na I. referendum	55.000,00
6. „NAS ČAS“ – stroški objave ref.	25.000,00
7. Bančne manipulacije	7.032,80
Skupaj	4.211.069,90

Delitev sredstev se mesečno izvršuje po posameznih pododborskih in po ključu, ki je bil sprejet z referendumom. Odbor ima 4 pododbore, ki so udeleženi na skupno zbranimi sredstvi z naslednjimi odstotki za namene in potrebe

1. za vzgojno izobraževalni program	37 %
2. za potrebe krajevnih skupnosti	44 %
3. za gradnjo kolektorja, čistilnih naprav	15 %
4. za inicialne programe manj razvitih KS	4 %
skupaj	100 %

I. POTEK REALIZACIJE DRUGEGA SAMOPRISPEVKA ZA VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI PROGRAM

V programu drugega samoprispevka so zajete tudi potrebe za izgradnjo objektov družbenih dejavnosti in sicer: vrtec v Mozirju, Izola – pionirsko letovišče, dom upokojencev in varovancev Grmovje ter graditev objekta v občini za potrebe izobraževanja.

1. Na osnovi izkazanih stališč in potreb v občini Mozirje se je določil tudi vrstni red izgradnje. Upoštevalo se je dejstvo, da je vrtec zaradi prečnega problema otroškega varstva tisti objekt, ki ga je treba najprej zgraditi.

Sprejet je bil sklep, da se na platoju nad osnovno šolo Mozirje zgradi osemmodelčni vrtec montažnega tipa Marles. Vrtec bo imel 6 oddelkov za predšolsko vzgojo in varstvo ter 2 oddelka jasli.

Nadalje je bil sprejet naslednji okvirni terminski plan izgradnje vrtca Mozirje:

od 15. 3. 1979 – pridobitev lokacijske dokumentacije in zagotovitev potrebnih sredstev
do 15. 5. 1979 – pridobitev glavnega projekta, gradbenega dovoljenja in prijave investicije
do 31. 5. 1979 – pripravljajalna dela

6 mesecev – izgradnja objekta
do 28. 11. 1979 – zaključek del in otvoritev

S pridobivanjem soglasij, mapne kopije in geodetskega posnetka za izdajo odločbe o lokaciji za gradnjo vrtca smo pričeli 24. 11. 1978.

Pri razvojnem centru Celje smo 16. 1. 1979 naročili izdelavo lokacijske dokumentacije in zaprosili Geološki zavod Ljubljana za izdelavo poročila o primernosti terena za gradnjo tega objekta. 27. 2. 1979 je bila na parceli

izvršena geološka raziskava. Podana je bila ustna izjava, da je lokacija tudi glede nosilnosti in stabilnosti primerna. V tem hipu čakamo še na pismeno poročilo, nakar bo razvojni center izročil lokacijsko dokumentacijo. Takoj po izdaji le te prične Marles z izdelavo glavnega projekta, za kar imamo že podpisano pogodbo.

Predvidevamo, da bodo stroški objekta znašali okrog 11.000.000.– din. Pri prihodkih pa poleg sredstev iz samoprispevka (4.000.000.–) in sredstev skupnosti otroškega varstva računamo tudi s posojilom iz sredstev zveze skupnosti otroškega varstva Slovenije v višini 4.000.000.– din za kar smo že zaprosili 19. 2. 1979.

2. IZOLA – pionirsko letovišče. Lokacija za izgradnjo počitniškega doma v Izoli je že odobrena. Ta dom gradijo za svoje potrebe 4 občine in sicer: Šentjur, Sevnica, Žalec in Mozirje.

Posredovan nam je bil idejni projekt, ki predvideva tudi možnost etažne izgradnje. Nosilec investicije je Medobčinsko pionirsko letovišče Žalec. Do naslednje seje gradbenega odbora bo pripravljen osnutek samoupravnega sporazuma o zagotovitvi sredstev za sofinanciranje izgradnje doma.

3. Dom upokojencev in varovancev Grmovje. V regiji je občutno pomanjkanje posteljne fonda za oskrbo in nego starejših ljudi, ki so lažje duševno moteni in psihično neorientirani. Glede na finančne zmogljivosti občin celjskega območja je predviden dom v Grmovju za 150 postelj, čeprav so in bodo potrebe večje.

Sklep skupščine skupnosti socialnega skrbstva Mozirje je, da bi bili mi v tem domu udeleženi z 12 posteljami. Podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije je pravilnik o minimalnih strokovnih in tehničnih pogojih glede prostorov, opreme in kadrov socialnih zavodov. Investitorstvo prevzame občinska skupnost socialnega skrbstva Celje, ki bo zagotovilo sredstva za investicijo s posebnim dogovorom vseh zainteresiranih občinskih skupnosti socialnega skrbstva. Gradnja naj bi se pričela v letu 1979.

4. Objekt za potrebe izobraževanja v občini. Sredstva so s samoprispevkom zagotovljena, kjer pa je tudi rečeno, da se bo o sami izgradnji odločalo kasneje.

II. POTREBE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

V letu 1978 je bilo zbranih 1.814.576,30 din sredstev, ki so bila nakazana krajevnim skupnostim in sicer po številu prebivalstva:

1. KS Mozirje	381.061,00 din
2. KS Nazarje	163.311,85 din
3. KS Šmartno/Dreti	88.914,25 din
4. KS Bočna	78.026,80 din
5. KS Gornji grad	141.536,95 din
6. KS Nova Stifla	94.357,95 din
7. KS Solčava	78.026,80 din
8. KS Ljubno/Savinji	332.067,45 din
9. KS Luče	194.159,65 din
10. KS Rečica/Savinji	263.113,60 din
skupaj	1.814.576,30 din

Krajevne skupnosti so izdelale programe del, s katerimi bi razreševale nujne komunalne probleme krajev in zaselkov prav s sredstvi samoprispevka občanov. Dela v večini krajevnih skupnosti so v teku, med tem pa ponekod še ni izdelanih ustreznih projektov. Pripomni je, da je odbor za izvedbo referendumskega programa najel nekaj premostitvenih posojil za hitrejšo izgradnjo cest, posojilo pa bo odplačano s bodočim prilivom sredstev

nadaljevanje na 4. strani

samoprispevka. Podrobnejša razlaga o koriščenju sredstev samoprispevka po krajevnih skupnostih ni mogoča, ker nimamo ustreznih podatkov, upamo pa, da bodo sveti KS o tem obvestili svoje krajeane.

III. IZGRADNJA KOLEKTORJA REČICA – NAZARJE – MOZIRJE

Iz skupno zbranih sredstev se namensko izločuje 15 % vseh sredstev samoprispevka za izgradnjo primerne kanalizacije in čistilne naprave za zgoraj navedene kraje. V lanskem letu se je pristopilo k izdelavi tehnične dokumentacije, ki bo gotova po zagotovitvi projektanta v prvi polovici letošnjega leta. Zbranih je bilo 618.605 din. V letu 1978, letošnji pritek samoprispevka, dotacija vodne skupnosti in pa združevanje sredstev združenega dela zagotavlja takšno vsoto denarja, da bi s prvo etapo izgradnje lahko začeli v drugi polovici leta 1979.

VI. INICIALNI PROGRAMI ZA MANJ RAZVITE IN MEJNE KRAJEVNE SKUPNOSTI

V lanskem letu zbrana sredstva 164.861 din so bila tako pičla, da niso pogojevala naročila celovitejših razvojnih programov za hitrejši in skladnejši razvoj manj razvitih in mejnih krajev. Pododbor je v tej smeri zastavil svoje delo, v izdelavi so nekateri programi, ki pa bodo financirani iz posameznih samoupravnih interesnih skupnosti.

Odbor bo redno zasledoval in kontroliral izvajanje referendumskega programa, zato bo najmanj dvakrat letno dajal poročila o izvajanju referendumskega programa, da bodo o tem obveščeni vsi občani in seznanjeni kam se usmerjajo njihovi samoprispevki.

PREDSEDNIK
ODBORA ZA IZVEDBO REFERENDUMSKEGA
PROGRAMA
ČOP HINKO, s. r.

Poročilo o izvršitvi proračuna občine Mozirje za I. tromeseče 1979

A. PRIHODKI

Vrsta prihodkov

1	Realizacija 1978 2	Plan 1979 3	Realizacija 1979 4	4:2 5	4:3 6
DAVKI IZ OSEBNEGA DOHODKA IN NA DOHODEK					
SKUPAJ DAVKI IZ OD IN NA DOHODEK	1.128.711	9.395.000	2.203.489	195	23
PROMETNI DAVEK, DAVEK NA PREMOŽENJE IN NA DOHODEK OD PREMOŽENJA					
SKUPAJ PROMETNI DAVKI IN DAVKI NA PREMOŽENJE	1.815.238	13.856.000	2.594.722	143	19
TAKSE					
SKUPAJ TAKSE	207.662	2.176.000	321.263	154	15
PRIHODKI PO POSEBNIH PREDPISIH					
SKUPAJ PRIHODKI PO POSEBNIH PREDPISIH	36.816	721.000	140.213	386	19
SKUPAJ PRIHODKI UPRAVNIH ORGANOV IN DRUGI PRIHODKI	65.823	950.000	169.844	258	18
PRIHODKI OD DRUGIH DRUŽBENO – POLITIČNIH SKUPNOSTI					
Dopolnilna sredstva iz republiškega poročila	664.000	7.282.725	660.000	99	9
PRENESENA SREDSTVA					
Prenos iz preteklega leta	3.226	1.250.095	1.250.095		
SKUPAJ PRIHODKI	3.921.476	35.630.820	7.339.606	187	21

Planinci Ljubnega so nas že nekajkrat prijetno presenetili s svojimi prireditvami. Tudi tokrat so pripravili mogočen spominski pohod iz Rastk mimo kmeta Tratnika na Travnik. V programu so zapisali smer pohoda: Rastke – spomenik pod Rabonom – spomenik na Vahti – Mrzla planina, kjer so pripravili kulturni program ter nadaljevali do partizanske bolnišnice „Celje“. Pohoda se je ob lepem vremenu udeležilo kakih 500 ljudi. Med njimi nekdanji borci, planinci, mladi in drugi. Vodstvo so prevzeli planinski vodniki in GS PD Ljubno. Pohodnike pa so spremljali še člani Gorske reševalne službe postaje Celje. Zelo svečano je bilo na Mrzli gori, kjer je govoril nekdanji borec in pisec zgodovine partizanske sanitete v teh krajih Tone Ikoč iz Solčave. V kulturnem delu bogatega programa pa so sodelovali moški pevski zbor z Ljubnega, šolski pevski zbor in recitatorji osnovne šole Ljubno. Pohoda se je udeležil med drugimi tudi podpredsednik ZIS, inž. Andrej Marinc.

Planinci, ki so prireditev odlično pripravili, so želeli s tem obuditi spomin na čas med osvobodilno vojno, ko je na Tratnikovi parceli na Trački planini stala partizanska bolnišnica „Celje“. Zapisali so: „Tam v težko dostopnem lesovju, izpresekanih z ozkimi soteskami in nametnim skalovjem, pod bazaltnimi stenami ugaslega ognjenika Komna, so borci 14. divizije, ob prihodu na Štajersko, postavili eno prvih partizanskih bolnišnic.“

Zelo uspeša prireditev bo ostala še dolgo v prijetnem spominu.

R AZPOREDITEV PRIHODKOV

Razporeditev po glavnih namenih	Realizacija 31. 3. 1978 2	Plan 1979 3	Realizacija 31. 3. 1979 4	4:2 5	4:3 6
1					
DEJAVNOST DRŽAVNIH ORGANOV – OBČINSKI UPRAVNI ORGANI	2.695.756	17.294.477	3.556.671	132	21
DEJAVNOST IS IN SKUPŠČINE – MEDOBČINSKI UPRAVNI ORGANI	397.741	2.902.599	516.126	130	18
DEJAVNOST LJUDSKE OBRAMBE	–	1.745.000	–	–	–
DEJAVNOST DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ IN DRUŠTEV	318.443	1.777.210	365.115	115	20
NEGOSPODARSKE INVESTITIJE	86.501	3.263.516	80.987	94	3
SOCIALNO SKRBSTVO	190.097	3.758.821	626.862	33	17
ZDRAVSTVENO VARSTVO	10.690	132.826	30.618	286	23
KOMUNALNA DEJAVNOST	18.000	1.767.000	–	–	–
INVESTITIJE V GOSPODARSTVO	–	2.348.000	427.563	–	18
TEKOČA PRORAČUNSKA REZERVA	6.000	300.371	9.063	151	3
REZERVNI SKLAD	37.232	341.000	59.940	161	18
KUPAJ RAZPOREDITEV PRIHODKOV	3.760.465	35.630.820	5.672.945	150	16
NERAZPOREJENI PRIHODKI	161.010	–	1.666.661	–	–

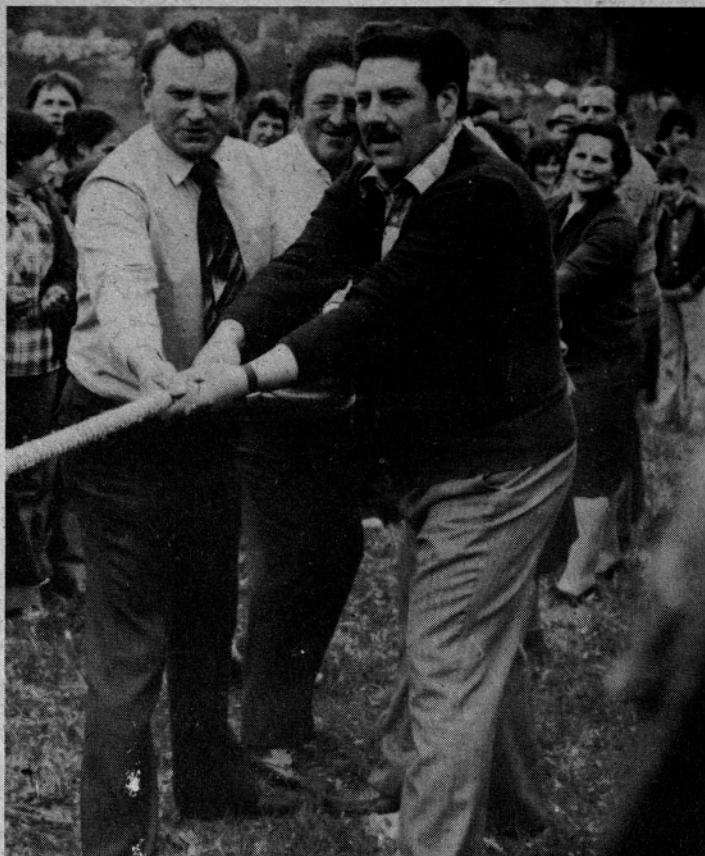
SOLIDARNOST LUČKIH PIONIRJEV

S prizadetim prebivalstvom črnogorskega primorja po katastrofalnem potresu čustvujemo tudi pionirji in mladinci iz osnovne šole Luče.

Kmalu za tem, ko smo bili dobro seznanjeni s posledicami velike naravne nesreče, ki je prizadela na tisoče Črnogorcev, se je sestel odbor PO in ZSM. Odbora sta sprejela sklep, da pristopimo k solidarnostni akciji zbiranja denarnih prispevkov. Vsak pionir in mladinec je prispeval 10,00 din, nekateri pa tudi več.

Ves denar smo zbrali takoj naslednji dan ter ga poslali na solidarnostni sklad.

PO in ZSM osnovne šole Luče

Olimpijada na Rečici. Pripravljeni zdaj ...

Živahno na Rečici

Kaj se da storiti s prizadevnim delom, so dokazali mladinci Rečice in okolice. Že sama zamisel o šaljivem vaškem tekmovalstvu, je bila posrečena. Osnovna organizacija zveze socialistične mladine Slovenije na Rečici je sklenila presenetiti staro in mlado, pa jim je res uspelo! Že na odcepu z glavne ceste proti Rečici je bilo vidno označeno, da se v kraju ta dan nekaj dogaja. Pozivali so „vsi na olimpijado“! In res, nekaj tisoč ljudi je z radovednostjo pričakovalo kaj se bo veselega dogajalo, saj so mladi na vabilih to obljubljali. V poštenem tekmovalstvu so se poskusili predstavniki 7 vasi, te so sestavile skupine po 10 tekmovalcev. Sportni pribor so prinesli nastopajoči, prireditelji pa so poskrbeli, da je bilo vse ostalo na red. Seveda tudi nagrade, ki so bile razstavljene pod mogočnim napisom „Rečica ob Savinji“ ta je nosil tudi grb kraja. Veščine, v katerih so se pomerili, so bile dokaj zahtevne in za gledalce zelo zabavne. Tek po ulicah, vlečenje vrvi, skakanje v vrečah, hokey z metlo, tek na hoduljah, petelinji boj, metanje žogic in tek s cizami, vse to je bilo zajeto v strogem pravilniku o tekmovalstvu, ki so ga prireditelji razdelili vsem skupinam, da je bilo vse v naprej jasno. Res ni važno, kdo je zmagoval, važno je to, da so se krajani tako številno odzvali vabilu k sodelovanju in h gledanju te duhovite prireditve.

Vendar je šlo v vseh delih programa za res! Prav športno pojmovanje posameznih nastopov je bila velika odlika in uspeh prireditve. Gledalci so bučno bodrili svoje predstavnike, bilo je glasno, veselo in zanimivo. Vse je torej potekalo utečeno in verjetno ni nikogar, ki bi lahko dejal, da se mladinci niso izkazali kot prireditelji in tudi kot tekmovalci. Seveda so vključili tudi starejše v posamične nastope. Denimo, v skupinah ki so vlekli vrv so bili starejši tekmovalci in v vsaki skupini tudi po dve ženski. Skratka, vsakdo, ki ljubi veselje je prišel na svoj račun. Ko tako ocenjujemo dogodek na Rečici, se vsiljuje misel, da bi kazalo „olimpijado“ osvojiti kot stalno obliko vsakoletne prireditve v tem kraju. To bi kaj lahko postala zanimivost. Mladim in starejšim tekmovalcem gre priznanje za požrtvovalno sodelovanje. Mladinska organizacija pa je pokazala, kaj zmorejmo njeni člani, če se odločijo za delo v javnosti. Razveseljivo pri tem je, da je delo mladih na Rečici sploh zelo pestro, bogato in plodno. To pa je dokaz več za dobro voljo in veselje do dela našega mlajšega rodu.

Verjetno ni potrebno posebej naglašati, da so to prireditve vključili med tiste, ki so bile v čast praznika OF in 1. maja. Povedati pa moramo, da so denar, ki so ga „prigarali“, namenili prizadetim v Črni gori.

Blagovnica in market v Mozirju

V zvezi s člankom, objavljenim v marčevski številki Savinjskih novic pod naslovom „Blagovnica Savinja v Mozirju“, želimo javno podati obrazložitev naših stališč kot tudi celotne trenutne situacije, ki se tiče tako izgradnje Blagovnice kot tudi Marketa.

V začetku bi želel navesti nekaj preteklih dejstev, ki so za razumevanje celotnega problema potrebna.

V srednjeročnem družbenem planu razvoja občine Mozirje za obdobje 1976 – 1980 je zapisano, da bo v Mozirju zgrajena blagovnica v izmeri 2.000 m², kot investitor pa je navedena trgovska delovna organizacija „Savinja“ Mozirje, ki je to investicijo imela vnešeno tudi v svojem srednjeročnem programu. Prvotna lokacija blagovnice je bila predvide-

na ob stari šoli v Mozirju in so se z njo strinjali tudi vsi občinski dejavniki, zakar obstajajo tudi pisne izjave. Na osnovi tega je TDO „Savinja“ Mozirje naročila izdelavo lokacijske dokumentacije, izvedena je bila razgrnitev, ko pa bi moralo priti do začetka gradnje, se je vse skupaj zataknilo pri istih dejavnikih z obrazložitvijo, da je lokacija neprimerna, objekt pa premajhen. Istočasno, ko se je zavlačevalo in zatikalo z začetkom del na raznih nivojih, so nekateri predstavniki izvršnega sveta skupščine občine Mozirje že vodili razgovore s predstavniki Emone, predložena pa je bila tudi nova lokacija ob odcepu ceste za Zekovec. Novi situaciji glede lokacije se je TDO „SAVINJA“ Mozirje prilagodila ter skupaj z Dobrino pripravi-

la novo idejno zasnovo za blagovnico na tej lokaciji v izmeri 3.200 m² bruto trgovskih površin. Tudi Emona je predložila svoje idejne zasnove in sicer za objekt s 3.500 m² bruto površine. Izvršni svet skupščine občine Mozirje je oba programa medsebojno primerjal ter na osnovi takrat znanih dejstev predlagal kot ugodnejšo Emonino ponudbo, češ, sredstva bodo prišla izven doline, objekt bo večji, dane so nadaljnje možnosti širitve turizma, Emona ne računa na sredstva občine in podobno.

Žal pa izvršni svet ni predlagal spremembe srednjeročnega programa saj ta odločitev nikakor ne vpliva pozitivno na tisti del zahteve iz srednjeročnega programa, ki govori o poenotenju zgornjesavinjske trgovine oziroma citiram „o združenji trgovini.“

Jasno je, da je TDO „Savinja“ želela določeno odškodnino za takšno odločitev izvršnega sveta in sicer, da se TDO „Savinji“ omogoči izgradnja nadomestnih prostorov za sedanjo samopostrežno trgovino, zelenjavno trgovino in prodajalno pohištvu glede na sorazmerno težke delovne pogoje delavcev, ki v teh prodajalnah delajo, kot tudi glede na potrebe potrošnikov. Izvršni svet je to zamisel sicer sprejel, ko pa so bili končani idejni projekti in lokacijska dokumentacija, je na osnovi izjave Emone, da v primeru takšnega marketa ne bo gradila tako velike blagovnice, zahteval spremembo idejnega projekta (zmanjšanje), istočasno pa tudi izpustil market iz resolucije za leto 1979. Kljub amandmaju se izvršni svet skupščine občine Mozirje ni odločil za market in na njegov predlog je negativno glasovala tudi skupščina.

V tem času je prišlo do sprememb v Emonini ponudbi in idejnih projektih. Prvotnih 3.500 m² bruto prodajnih površin so najprej poveča-

li na 4.200 m² v končni redakciji pa predložili idejno zasnovo in idejni projekt na 3.200 m². Spremembe so nastale tudi v virih financiranja in tako se danes zahteva sovlaganje dela občinskega gospodarstva ter kreditiranje tudi s strani Temeljne banke v Velenju, kar vse skupaj bistveno menja prvotno ponudbo Emone in jo naredi enakovredno tisti, ki jo je predložila trgovska delovna organizacija „Savinja“ Mozirje.

Šmatramo, da je naše negotovanje razumljivo, saj smo tudi danes voljni in sposobni postaviti takšen objekt, s tem pa realizirati postavljene cilje v srednjeročnem programu tako glede širitve kot tudi povezovanja trgovine v občini Mozirje.

Kar se tiče podvajanja zmogljivosti pa sledeče: Če gre za nadomestno gradnjo s tem, da se stare prodajalne uklinejo oziroma se jim spremeni namembnost, potem to ni nobeno podvajanje, pač pa je takšna trditev zavajanje ljudi k določenim odločitvam. Prav tako tudi ne drži trditev, da Emona že pripravlja glavni projekt, ker ga po vseh predpisih ne more, dokler nima lokacijskega dovoljenja, tega pa žal še nima, oziroma ga še do pred kratkim ni imela. Pri vsem tem tudi navedba kvadrature 3.800 m² ni točna in je pravilna le 3.200 m², pa še to ni dokončna velikost. Zgleda žal, da ni vse tako brez ovir, tudi za Emone ne, pa čeprav piše v zadnjem stavku, da citiram „tej gradnji ni ničesar napoti ...“

Upamo, da bodo ta dejstva nekoliko osvetlila določena stališča do te problematike in pričakujemo, da bo v prihodnje več razumevanja za takšne in podobne probleme, ki pa bi jih ob nekoliko večji zavzetosti in resnosti odgovornih lahko bilo precej manj.

INŽ. RUDI GABROVEC

Gostje iz Francije

Pred prvo svetovno vojno in v tridesetih letih je mnogo naših ljudi šlo s trebuhom za kruhom po svetu.

Tako so iskali dela v rudnikih Belgije, Francije in Nemčije. Marsikaj o usodah teh naših rojakov smo zvedeli, ko so bili člani slovenskega delavskega društva iz Aumetza gostje mozirskega prosvetnega društva. Imeli smo kaj redko priliko poslušati zbor rojakov, ki že tretji rod prenaša našo kulturno dediščino. Povedali so nam, da je kakih 200 Slovencev v tem malem in dokaj revnem kraju severne Francije. Združuje jih pesem in beseda v materinščini prejšnjih rodov. Zanimivo je, da

pojo v zboru, ki je pri nas nastopil, tudi Francozi in Italijani. Seveda rudarji, saj med njimi ni nacionalnih razlik. Navdušili so nas s svojo pesmijo. Pa ne samo z njo. Bili so veseli med nami in že en sam večer nas je tako zelo zblížal, da lahko govorimo o naših prijateljih tam v Aumetzu. Uvodoma je poslušalce lepo pozdravil predsednik društva. Nato so peli slovenske, ruske, francoske in italijanske narodne pesmi. Presenetili so s kvaliteto petja. Da so prišli med nas, je vzrok nekdanji predsednik društva, ki živi sedaj v naši občini. Tovariš Jamnik je zvalil drage rojake k nam. Še bodo prišli!

Tekmovanje gasilcev

Občinska gasilska zveza je po sklepu štaba operativne cone pripravila tekmovanja članov in mladih. Člansko so ob številni udeležbi že imeli, medtem, ko se pripravljajo mladinci in pionirji na merjenje znanja 3. junija. V Nazarjah se je zbralo 16 gasilskih desetini, medtem ko so pripadniki civilne zaščite tekmovali z desetimi desetiniami. Tekmovanje je v vsakem pogledu uspelo. Doslej še nikoli ni bilo na podobnih prireditvah tolikšne udeležbe. To kaže na zavest v vrstah enih in drugih tekmovalcev, da je resnično treba biti vedno pripravljen! Tekmovanje v Nazarjah je zajemalo taktično vajo z motorno brizgalno in štafeto z ovirami za gasilce. Za pripadnike civilne zaščite pa vajo s

hidrantom in razne druge veščine. Na kraju prireditve se je zbralo veliko število gledalcev, ki so občudovali prizadevnost 290 gasilcev in pripadnikov civilne zaščite. Pomembnost tekmovanja je dokazala tudi prisotnost številnih javnih delavcev. Ob tem velja posebna pohvala gasilskemu društvu Nazarje, ki je bilo neposredno odgovorno za pripravo tekmovanja. V gasilskih veščinah je bila prva druga desetina iz Gorice ob Dreti, druga iz Rečice ob Savinji in tretja prva desetina iz Gorice ob Dreti. Za slednje velja posebna pohvala, saj so se tekmovanja udeležili s kar dvema desetinama. V vrstah civilne zaščite pa so bili najboljši – prvi iz Glina Nazarje, drugi iz krajevne skupnosti Nazarje, tretja pa je bila ženska desetina El Kroja Mozirje. Sodniki so prišli tudi iz Žalca, saj jih naša občinska zveza nima dovolj. Prepričani smo, da bo tudi tekmovanje naših mladih tako dobro uspelo, kot je to v Nazarjah.

ORJENTACIJSKI POHOD

V ponedeljek po mitingu, ob prihodu kužirčkov pošte, je bil športni dan. Učenci višje stopnje peti, šesti, sedmi in osmi razred smo imeli orientacijski pohod. Učenci četrtega, tretjega, drugega in prvega razreda, pa so se povzpeli na višino tisoč metrov.

Orientacijski pohod za višjo stopnjo je bil zelo dolg. Od šole proti Forštu smo z lahkoto pretekli. Tam smo streljali z zračno puško. Toda pot do Golobovih njiv je bila težavna. Ko smo dospeli do postaje je počila stražilka in vsak je poiskal zaklonske. Pot do spomenika pa je bila lahka. Pri spomeniku smo odgovorili na tri zgodovinska vprašanja: kaj pomeni kratica AVNOJ, katera tri imena je imel Edvard Kardelj, katera države so zasedle leta 1941 Jugoslavijo? Ko smo šli od spomenika proti glavni cesti se je v soncu kopal Primož s svojo cerkvijo. Tja gor še bo treba iti. Pri kmetiji v Sedlu smo odgovarjali na vprašanja iz prve pomoči. Pot do Primoža smo s težavo premagali. Pri cerkvi je stal tovariš Pintar in mi smo se mu morali neopazno približati. Pot do šole je bila prav tako dolga kakor pa pot od šole do Primoža. Toda šlo je lažje, ker je bilo navzdol. Ko smo prispeli na cilj smo vsi onemogli obsedeli v garderobi.

Rezultati so bili objavljeni naslednji dan. Naša skupina je zasedla osmo do deveto mesto. Športni dan je v celoti uspel.

ARNIČ VANČ

5. b razred,

osnovna šola Ljubno/Savinji

ZBIRAJMO KULTURNO DEDIŠČINO

Ohraniti preteklost bodočnosti je naloga vsakega rodu! Zavedajoč se tega, je kulturna skupnost v Mozirju uredila poseben prostor v dograjenem delu kulturnega doma v Mozirju v te namene. Res bi se morali v tem gledovati po drugih krajih naše domovine, kjer skrbno hranijo in zbirajo dokumente preteklosti in sedanjosti. Tu gre tudi za narodopisne zanimivosti. Posebej važno je ohraniti dokaze o času med NOB. V naši občini se bo tako pričelo z dejavnostjo, ki nekoliko kasni, vendar bo mogoče s pomočjo občanov marsikaj rešiti pozabi in uničenja. Ko bo dovolj gradiva, bo zbirka na voljo ogledom. Zato prosimo vse, ki za karkoli pomembnega vedo, da nam pri tem delu pomagajo. Vsi predmeti bodo označeni glede izvora in strogo popisani. Če pomislimo, da bomo nekoč vendarle mogli radovednim obiskovalcem naše doline pokazati zbrane zanimivosti, potem bo najbrže mnogo tistih, ki bodo radi pomagali. Obvestila, ki bi zanimala organizatorje te dejavnosti pošljite na naslov kulturna skupnost občine Mozirje, za kulturno dediščino, Mozirje.

Galebi razveseljujejo obiskovalce Savinjskega gaja, posebno pa mlade in najmlajše. Foto J. P.

Savinjski gaj vabi

Letošnji obisk parka vrtnarjev v Mozirju dokazuje upravičenost naporov, ki so bili vloženi v Savinjski gaj. Občudovalci od blizu in daleč se zelo pohvalno izražajo o lepoti in edinstvenosti gaja. Nedvomno postaja za dolino pomembna znamenitost. Teh pa glede na upadanje turizma res potrebujemo. Letos je tudi gostinski del urejen, tako, da obiskovalci ne odhajajo žejni in lačni iz naših krajev. Seveda pa je treba takoj povedati, da je ob vsem tem še veliko težav. Kot smo že poročali je pri krajevni skupnosti poseben odbor, ki skrbi za gaj. Pripravlja se tudi pravilnik o vzdrževanju Savinjskega gaja in o organizaciji dela in reda v njem. Predlog predvideva zagotovitev urejanja v bodoče v tem, da se posamezni deli parka poverijo v urejanje, varstvo in vzdrževanje delovnim organizacijam in društvom. To bi zagotovilo bodoči razvoj tega zahtevnega in hkrati edinstvenega parka. Pravilnik predvideva

dalje, da bi svet krajevne skupnosti Mozirje, ki nastopa kot lastnik gaja, imenoval izvršni odbor in širši odbor parka. V prvem bi sodelovali neposredno zadolženi krajanji, v drugem pa tudi predstavniki društev in delovnih organizacij, ki bi se dogovorile za sodelovanje pri vzdrževanju gaja. Pravilnik predvideva dalje naloge posameznih organov in financiranje gaja. Povsem razumljivo pa je, da so skrbi za ohranjanje tega bisera doline velike. Zato pričakujejo odgovorni od krajanov vsestranskega razumevanja, kot je to bilo doslej običajno.

STRELCI VABIJO

Mozirski strelci so si zadali za leto 1979 obsežne naloge. Z njimi se vključujejo v skupne načrte dela občinske strelske zveze. Da so uspešni je že znano. Tudi številčno se je članstvo okrepilo, saj šteje osnovna organizacija 197 vpisanih. V njihovem sklopu delujeta še dve sekciji – pri upravnemu organu SO Mozirje in v El Kroju. Posebno pozornost posvečajo delu z mladino. Vabijo v svoje vrste vse, ki se želijo posvetiti strelstvu. Vadbena streljanje imajo vsako soboto med 16. in 18. uro ter vsako nedeljo med 9. in 11. uro na strelišču v Mozirju. Sobota je namenjena predvsem vadbi za ženske. Strelci obveščajo, da se lahko novi člani zglasijo oskrbniku strelišča Rudiju Hudolinu, ki bo opravil vpis, pri njemu pa se lahko plača tudi članarina. To pa lahko uredite tudi pri Jožetu Komacu. Program dela za leto 1979 je torej zelo zahteven. Obsega pa načrt tekmovanj in druge naloge. Velik podarek dajejo pridobivanju novih članov med najmlajšimi in mladino. Zavedajo se, da so skupne naloge v okviru obrambnih sposobnosti tudi del njihovih delovnih načrtov.

Vse prijatelje strelskega športa vabijo k sodelovanju!

J. K.

MLADA GRILA POJO

Zveza kulturnih organizacij v naši občini skrbi med drugim tudi za mladinsko pevsko dejavnost. Res je, da gre pri tem za šolske zборе, vendar je prav zveza tista, ki organizira vsako leto nastope otrok in mladine v počastitev praznika mladosti. Verjetno je res pesem iz mladih grl najlepši prispevek k prazniku mladosti. Letošnja revija otroških in mladinskih pevskih zborov je bila v šolskih prostorih osnovne šole v Lučah. Sodelovali so zbori vseh šol v občini. Po prireditvi so imeli zborovodje in šolski ravnatelji skupen posvet namenjen organizacijskim in drugim vprašanjem okoli delovanja šolskih zborov.

SEJA IS OBČINE MOZIRJE

V petek, 18. maja 1979 je bila seja izvršnega sveta skupščine občine Mozirje.

Predlagan in sprejet je bil naslednji

DNEVNI RED:

1. Sprejem odloka o prenehanju lastninske pravice in drugih pravic na zemljiščih, ki so namenjena za stanovanjsko in druge kompleksne graditve na območju zazidalnega načrta „PODVRH II“ in zazidalnega načrta obrtneske soseske VI. v Mozirju;
2. Sprejem odloka o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, izkoriščanja rudnin in drugega materiala in izpuščanja v zrak škodljivih snovi;
3. Poročilo o gibanju cen za leto 1978;
4. razno

PODVRH II. V MOZIRJU

Predlagani odlok zajema kompleks stanovanjske cone „PODVRH II“ in obrtno sosesko VI. v Mozirju. Odlok obrtneske cone je bil sprejet že leta 1969 (uradni vestnik 9/69), odlok o zazidalnem načrtu pa letos (Uradni list SRS, št. 8/79). Z uveljavitvijo tega odloka bo prenehala lastninska pravica na v odloku navedenih zemljiščih s tem, da ima bivši lastnik pravico uporabljati to zemljišče do dneva, ko ga mora po odločbi upravnega organa skupščine občine Mozirje izročiti občini. S tem dnevem pridobi pravico uporabe na teh zemljiščih občina Mozirje.

Morda je prav, da opozorim na določbe 8. in 9. člena zakona o prenehanju lastninske pravice in drugih pravic na zemljiščih namenjenih za kompleksno graditve (Uradni list SRS, št. 19/76), ki ureja to tematiko. Zgoraj navedena člena določata, da ima bivši lastnik prednostno pravico uporabe tega zemljišča, ki jo lahko uveljavlja samo na eni parceli. Zaradi preprečevanja prekupevanja z zemljišči določa 8. člen, da se za prejšnjega lastnika šteje tudi oseba, ki je najmanj 1 leto pred objavo sklepa o izdelavi zazidalnega načrta predložila ustrezno pogodbo davčni upravi pristojne občine, zaradi odmere davka na promet nepremičnin.

SPREMEMBA NAMEMBNOСТИ KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

Odlok določa obveznost odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča. V primerjavi s starim odlokom so nastale spremembe v povišanih stopnjah odškodnine za m2 zemljišča, kar je posledica spremenjenih razmer in okoliščin na tržišču in v prometu s kmetijskimi zemljišči. Odškodnina se plačuje odvisno od kvalitete in površine kmetijskega zemljišča in sicer:

1. Obdelovalne površine
a) 1., 2., 3. katastrski razred 20.— din m2
b) 4., 5. katastrski razred 15.— din m2
c) 6., 8. katastrski razred 10.— din m2
 2. Neobdelovalna zemlja in gozdovi 5.— din m2
 3. Zemljišča za gradnjo vikendov 30.— din m2
 4. Zemljišča za gramoznise, peskolome, kamnolome 45.— din m2
- Navedena prispevna stopnja predvsem pa spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča zaradi gradnje vikendov se bistveno ločijo od starega odloka, ki je za zadevo urejal drugače.

Revija pevskih zborov

V naši občini se lahko pohvalimo s številnimi pevskimi zbori. Že daleč v preteklosti so naši ljudje radi prepevali in ljubili svojo pesem. Srečni smo, da v današnjem času še vedno privabi pevška prireditev v dvorano mnogo ljudi. To potrjuje pravilo, da ljubiteljstvo do pevske kulture pri nas prodira tudi med mladino. Če bodo torej mladi prevzemali običaje starejših in bodo tako negovali našo pesem, potem bomo še poslušali lepo petje. V

občinskem merilu se vsako leto predstavijo vse pevške skupine na skupnem nastopu, ki je bil tokrat na Ljubnem. Povedati je treba, da so se domači gostitelji v pripravah na to prireditev lepo izkazali. Tudi udeležba zborov je bila dobra, saj so sodelovali mešani, moški in ženski pevski zbor iz Luč, moški in ženski zbor z Ljubnega, mešani zbor iz Mozirja, moški zbor iz Šmihela in moški zbor iz Bočne. Zveza kulturnih organizacij v občini prireja takš-

ne nastope tudi zato, da se ob koncu sestanejo zborovodje k strokovnemu posvetu. Ta je tudi tokrat bil, vendar ni bilo predstavnika iz strokovnih krogov področnega združenja pevskih zborov iz Celja. Na posvetu, ki ga je vodil prizadeveni zborovodja Anton Acman, so se pogovorili o strokovnih in organizacijskih vprašanjih. Zbori se namreč ponekod srečujejo z velikimi težavami.

Ko je zadonela skupna pesem vseh zborov je hvalažno poslušalstvo burno zaploskalo. Srečanje je pokazalo velik napredek zborov. To pa je zagotovilo, da bodo peli še naprej!

Združenje avtomehanicov in šoferjev

Večkrat smo že videli na raznih večjih prireditvah, kako urejajo promet lepo in enotno oblečeni člani združenja avtomehanicov in šoferjev. O njihovem zboru, ki ga imajo vsako leto, smo zvedeli marsikaj iz njihove bogate dejavnosti. Znano je, da vzdržujejo avto šolo v Mozirju in da so si uredili z lastnim deležem v gasilnem domu dobro opremljeno učno sobo za bodoče voznike. Ta soba je na voljo tudi našim najmlajšim, ko se učijo vedenja v prometu. Seveda se tu šele pričneta delo zveze. Zavedajoč se ogromnih žrtev prometa v naši domovini skrbijo za dodatno izobraževanje poklicnih voznikov. Kako je to potrebno kažejo izidi zadnje preiskušnje o prometnih predpisih, ki so jo pripravili v Mozirju za vse šoferje območja. Izkazalo se je, da so znanja voznikov zelo pomanjkljiva. To pa pomeni, da bo treba še več naporov za nenehno dopolnjevanje potrebnega znanja v prometu. Če pomislimo, da je samo v Sloveniji v preteklem letu umrlo v prometnih nesrečah 729 ljudi, potem razumemo zakaj se v zvezi tako trudijo in se bodo trudili za boljše poznavanje pravil prometnem vrvežu. V zvezo se vključuje 195 šoferjev, oziroma avtomehanicov v naši občini. Poklicni vozniki, združeni v zvezi, sodelujejo v svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri občini Mozirje. Skupaj z drugimi si prizadevajo za boljše zaščito mladine, oziroma najmlajših na cestah.

Zanimiva je trditev predsednika zveze Aleksandra Čoparja, ki že dolga leta predseduje tej sredini, da je še vedno naša kultura na cestah pomanjkljiva. Ali pa je sploh ni. K izboljšanju stanja je treba izdatno vplivati tudi s strani poklicnih voznikov. Seveda skrbijo, da se člani športno in kulturno udeležujejo.

Tako kegajajo, streljajo in pojo v sklopu lastnega pevskega zbora. Pravijo, da bi lažje izobraževali pripravnike za vozniške izpite, če bi imeli večje število usposobljenih učiteljev za praktični del priprav. Že sedaj, ko se borijo s temi težavami vsako leto usposobijo okoli 200 novih voznikov. Kot rečeno, zaradi pomanjkanja učiteljev je čakalna doba za vpis v vozniško šolo 6 mesecev. To pa je zaradi velikega povpraševanja zelo mučno. Predsednik Čo-

par prav rad pove, kako nekateri gledajo na članstvo v zvezi. Menijo, da nimajo nič od tega če so člani. Samo temu ni tako. Ogromno je bilo že storjenega v izboljšanju razmer na cestah. V teh prizadevanjih pa moramo nastopati organizirano.

Da se pa vse več tovarišev vključuje v naše vrste, pa je dokaz našega uspeha, je zaključil svoje misli predsednik, ki že 16 let vodi to organizacijo v Mozirju. Delovanje zveze šoferjev in avtomehanicov je nedvomno družbeno pomembno in potrebno. Tembolj, če se zavedamo, kako hitro raste število vozil na naših cestah, ki niso povsod primerne za tako gost promet. Tu pa lahko pomaga samo dobra vzgoja in kultura voznikov, samo s strpnostjo in znanjem bomo zmogli preprečevati nesreče in njih posledice.

Podeljevanje priznanj na proslavi dneva šoferjev in avtomehanicov celjske regije v Mozirju 1978.

Praznično razmišljanje

Številni mlaji in praznična obeležja v dolini so opozarjala na naše pomembno praznovanje. Res je šlo za dvoje praznikov, ki se jih moramo spominjati s vso pozornostjo in povsod. Obležitica ustanovitve OF je dogodek brez primere v naši zgodovini. Pomeni prebujenje našega ljudstva. Dan dela pa ima tako globoke korenine v nas vseh, da je prav tako vreden vsega poveljevanja. Vrsta praznovanja je dala odmev, ki ga prazniška zaslužita. Mnogo drugih prireditev je bilo posvečenih praznovanju. Veliko je bilo torej storjenega. Vendar pri vsem tem je nekaj narobe. In o tem kaže spregovoriti. Imamo predpise po katerih smo dolžni na te praznike izobesiti zastave. Pa smo jih? Žal, pretežno naših domov je

bilo brez zastav. Nismo dovolj pomislili na čase, ko bi si še kako želeli videti slovensko trobojnico, pa je nismo smeli imeti, kaj šele, da bi jo lahko izobesili! Spomnimo se časov velikosrbske dikaature v stari Jugoslaviji!

Tokrat ni bilo govora o tem, da bi smeli mi Slovenci nositi svoje prapore. To se je še hujše ponovilo v času okupacije. Danes, ko bi morali biti ob vsaki priliki srečni in veseli v naši svobodi, pa pozabljamo na to, da se dom na takšne praznike le najponaša z zastavo, državno ali slovensko. V tem bomo izkazovali svoj ponos in vedno znova opozarjali, da smo srečni in zadovoljni v samoupravi socialistični družbi, v svobodni domovini.

Noč je bila neusmiljeno mrzla in mokra. Toplota je blagodejno delovala...

Nogometni maraton

Nazarje so znane po prijateljih nogometa. Že pred vojno so mladi kaj radi tekali za žogo. To ni naključje, saj so Nazarje bile prvi kraj v dolini, kjer se je pričelo s preo-

brazbo v korist delavskega življenja. V industrijskih krajih širom naše domovine so bili prav delavci prvi organizatorji nogometnega športa. No, če so včasih nabijali žogo kakšno uro, ali kvečjemu uro in pol, je bilo to nekaj običajnega. Toda tokrat so prišli mladinci v krogu mladinske organizacije kraja na zamisel igrati kar noč in dan. Bolje dan in noč. Rečeno, storjeno. Ob igrišču, ki ga sami vzdržujejo so postavili šotore, zakurili taborni ogenj in se lotili tekme dolge 24 ur. Igrali so „stari“ in „mladi“. Vsi nastopajoči pa so bili brezprimerne mladi v volji! Res da so počivali vmes, se greti ob ognju, morda tudi kakšno okrepčilo zaužili, vendar, kot so rekli, noč je bila dolga in zelo vlažna! Vreme ni pomagalo požrtvovalnim športnikom, zato je zahtevala prireditev velike napore. Premagovali so jih hrabro in tudi naslednji dan po pričetku tekme, niso bili igralci malodušni. Res, vodili so takrat „stari“ pa saj ni važno kdo zmaga, so dejali. Važno je, da se igra in da bodo vsi zdržali.

Mladi iz Nazarj so se odločili za to prireditev v počastitev naših praznikov – OF in 1. maja. Odločno so pristopili k pripravam, ki so bile zahtevne. Pomagale so nekatere delovne organizacije, vendar, glavna skrb je veljala uspehu. Ali se bodo krajanje odzvali vabilu mladih in jih obiskali na igrišču? Ali bodo nastopajoči uspeli vzdržati? Pa še mnogo takšnih in podobnih vprašanj so si zastavljali, ko so pripravljali tekmovalne ekipe na šolah v Slovenj Gradcu ter Mozirju. Seveda smo vsi učenci na naši šoli, kjer smo tako kot v Slovenj Gradcu poslušali program preko ozvočenja, zelo navijali za našo ekipo, ki je bila zbrana v posebnem prostoru, kjer so bile oddajne naprave. Na vsa vprašanja so uspešno odgovarjali, enako v Slovenj Gradcu in tako se je kviz v tem delu končal neodločno.

V drugem delu smo z vrstniki iz Slovenjgradca tekmovali in praznovanju pomembnih dogodkov med NOB na našem oz. njihovem območju. Tudi v tem delu smo vsi napeto sledili tekmovalni, ki je potekalo tako, da je naša ekipa izmenoma postavljala oz. odgovarjala na zanimiva vprašanja. V tem delu smo imeli manj sreče in tako so učenci v Slovenj Gradcu v tem kvizu zmagali z razliko dveh točk. Priznamo, da smo naši ekipe poraz kar malo zamerili. Tolazila pa nas je misel, da je glavno sodelovati, ne pa zmagati. Zavedali smo se tudi, da smo se vsi učenci obeh šol v kratkem času med obema tekmovalnjema naučili precej več, kot bi se drugače pri običajnem pouku zgodovine.

Zelim pa si, da bi bila takšna srečanja na radijskih valovih še bolj pogosta, saj so nadvse zanimiva in koristna.

LOČAN ROMAN 7.a r.
HRIBERNIK JOŽE 7.a r.
Osnovna šola Mozirje

Šifrer v Mozirju

11. april bi bil dan kot vsi drugi, če ne bi... Kaj, če ne bi? No, le malo pobrskajte po svojem spominu, pa se boste spomnili. Ne veste? Naj vam pomagava. Ta dan je nastopal v Mozirku Andrej ŠIFRER.

Na mozirski avtobusni postaji, kjer smo ga pričakali, ga človek skoraj ne bi spoznal, toda izdala ga je njegova zvesta kitara. Upava, da ga vsi (večina) poznate, pa ga bova kljub temu malo opisali.

V mladosti je rad jedel žganec, tako da je njegova telesna višina „priromala“ do 189 cm. Najbrž ni treba pripomniti, da je bil izredno dober košarkar. Najbolje ga spoznamo po bradi. Med našim pogovorom je omenil, da se je brez brade počutil tako kot brez kitare.

Marsikdo je mislil, da s koncertom ni bilo težav. O prijatelji, bile so, bile! Najprej je bilo potrebno tiskanje plakatov (še sreča, da imamo mozirski 8. razredi talentirane slikarje), potem vsakodnevni telefonski pogovori (dobili smo ga težko, saj je bil enkrat v Angliji, drugič v Zagrebu, tretjič pa je spal. Klicali smo ga namreč tudi ob 6. uri zjutraj).

Svojo duhovitost je pokazal tudi na koncertu samem. Njegove šale so zelo aktualne, posebej v zvezi z Moni Kovačič. Andrej je res dober Gorenjč, saj se je

predstavil tudi z nekaterimi gorenjskimi šalami. Na tem koncertu je bilo okoli 280 poslušalcev, ki so ob njegovem petju zares uživali. Pa ne samo poslušalci, tudi on je. Med bumim ploskanjem je dejal: „Le kaj bi oče rekel na to, saj meni, da sem bolj slab pevec?“

Zares, koncert je uspel in upamo, da bo Šifrer prišel še večkrat v Mozirje, če zaradi drugega ne, pa zaradi Savinjskega gaja.

DIH POMLADI

Dih pomladi na livadi, razveseljuje nam srca.

Dih pomladi gre v srca naša, kot petje ptičkov se oglašja a zeleni trata pred našo domačijo in polja naša spet oživijo.

Breza, češnja, lepi dve drevesi, najbolj krasita nam pomlad, pomlad le pridi kmalu, o kje si – tvoji dihi prijala prek livad.

Sonce že topleje sije, le gore še odeja zimska krije, ob rekah vrba že brsti dihi pomladi jo zbudi.

Na samem starček se ogreva, in zre v daljavo pred seboj, čebelar že čebeliče presteva, katerim posvetil vse trud je svoj.

Ko pomlad bo zacvetela, iz panja odletela bo čebela, sedla bo na žlahtni svet, nabirala bo sladki med.

Dih pomladi na livadi, razveseljuje nam srca.

RIKO PRAPROTNIK

Težave na Ljubnem

Znano je, da je krajevna skupnost Ljubno vseskozi uspešno delala in da je dosti zagnanosti za doseganje dobrih uspehov tudi v bodočnosti. Ali pa je dobra volja krajanov dovolj? Tako bi se lahko vprašali po tem, ko so na zadnji skupščini krajevne skupnosti na Ljubnem temeljito preresetali vse tegobe, ki zavirajo hitrejši razvoj in ocenjevali možnosti za utemeljeno načrtovanje bodočega dela. Skupščina se je sestala že drugič in je najprej obravnavala sklepe prve seje. Znano je dejstvo, da se krajanje zavzemajo za dobro organizacijo vsakoletne flosarske prireditve. To obujanje starih običajev je značilno za ta kraj. Vse več je tistih, ki radi prihajajo na flosarski bal, zato smemo reči, da je ta zahtevna prireditev delo vseh prizadevnih delavcev v društvi in družbenih organizacijah kraja. Vsako leto pa namenljajo sredstva, ki so bila pridobljena s flosarskim balom skupnim namenom. Letošnja so namenili dograjevanju pokopališč in izgradnji mrliške vežice na Ljubnem in v Radmirju. S tem vprašanjem se soočajo domala vse krajevne skupnosti. Vse bolj postaja namreč težava v tem, da ni povsod pogojev, ko bi lahko umrli ležali do pogreba doma. V blokih, naprimer, je to prav gotovo najtežje. Vsega tega se torej v krajevni skupnosti kraja, ki se hitro razvija zavedajo in so odločeni stvar prenakniti na bolje. V krajevni skupnosti delujejo seveda še

posebne, strokovno usmerjene komisije, ki so za to sejo pripravile programe dela. Vsi ti, pa so dali temelj za izdelavo skupnega programa na Ljubnem. Lahko bi ocenili, da je načrtovanje zelo skrbno in utemeljeno. To kaže na dobre priprave pri izdelavi zbira delovnih nalog za naslednje obdobje. Kot poznamo prizadevnost krajanov, ko gre za skupne naloge je pričakovati, da bodo načrte uresničili. Sicer pa je značilna pravilna vsebina usmerjanja dela krajevne skupnosti na Ljubnem. Že iz nje se razbere dobro pojmovanje vloge te osnovne družbene skupnosti v današnjem času.

Vedo, da ni krajevna skupnost mesto, kjer se rešujejo samo komunalni problemi. Vedo, da so pred njimi veliko širše obveznosti do kraja. Vedo, da postaja krajevna skupnost vse bolj kraj za dogovarjanje o vseh zadevah, ki so važne za sožitje krajanov. Ta usmeritev delovnih naporov kaže torej na pravilno pojmovanje vloge krajevne skupnosti v današnjem družbenem trenutku. Vendar še marsikaj zavira uspešnejši razvoj! Nimajo tajnika, ker pač ni denarja za nagajevanje. Tudi sicer ni vprašanje gnotnega položaja rešeno v celoti. Vse to vnaša v sicer prizadevno sredino krajanov nekoliko malodušja. Ob izredno pomembnih družbenih nalogah krajevnih skupnosti moramo hitro najti izhod iz gnotnih težav.

Kako dolgo bo še prometni zamašek pred kulturnim domom v Mozirju?

Zatika se

Seveda ne na nerazumevanju posameznih dejavnikov, ki so tako ali drugače vključeni v obnovo mozirskega kulturnega doma. Pač pa na raznih pripravah, kot zbiranje dokumentacije in podobno. Tu se zatika! Že smo poročali, da je zadruga pripravljena preseliti svoja skladišča na primernejše mesto. S tem bi se drugi del obnove doma lahko pričel. Sedaj je že gotovo, da bo v Ljubiji nastal novi kmetijsko preskrbovalni center zadruga. Prvotne rešitve izven te lokacije so urbanisti zavrnil. Tako je zadruga sedaj na tem, da pripravlja potrebne papirje. Vložila je tudi že prošnjo za lokacijsko dovoljenje. Dogovorili so se, da bo Razvojni center v Celju pripravil vso potrebno dokumentacijo, med-

tem ko bo načrte za zgradbo izdelal Inženiring pri Ljubljanskih mlekarnah. Prvotno so želeli v zadrugi zgolj nadomestno zgradbo za skladišče, vendar je ta predlog naletel na odpor pri urbanistih v Celju, ki so zahtevali, da se izdela programska zasnova za kmetijski preskrbovalni center v Mozirju. To so v zadrugi tudi storili. Pričakujemo, da bodo počasni mlini administracije stekli hitreje, saj je več kot na dlani občutna potreba po sodobni zgradbi za kulturni dom v Mozirju.

STRELCI POČASTILI DAN ZMAGE

Pod pokroviteljstvom občinske konference ZRVS Mozirje je bilo dne 6. 5. 1979 na strelišču v Mozirju v počastitev dneva zmage in za memorial Dušana KVEDRA – TOMAŽA izvedeno množično strelsko tekmovanje z vojaško puško.

112 strelcev v 27 ekipah (sestavljene iz OSO, ZRVS, ZZB NOV, ZSMS, sindikatov, LD, milice, tabornikov ter nekaterih delovnih organizacij iz vseh KS občine Mozirje so resnično na množičen način proslavili dan zmage. Tako velike udeležbe strelšče v Mozirju še ni doživelo.

Prvo mesto je dosegla ekipa osnovne strelske organizacije Mozirje s 326 krogi in osvojila v trajno last pokal DUŠANA KVEDRA – TOMAŽA. Drugo mesto je dosegla ekipa OSO Solčava z 323 krogi, tretje pa ekipa sekcije Struge z 295 krogi.

Med posamezniki pa so bili najboljši Marjan GRADIC, Jože POŽNIČ in Franc GROBELNIK iz Mozirja. Prvi je bil nagrajen s pokalom in diplomom, medtem ko sta drugi in tretje uvrščeni sprejela diplom.

Pohvaliti moramo tudi edino žensko ekipo iz OSO Solčava – sekcija TOZD ISKRA, ki se je uvrstila na zelo dobro 11. mesto.

O informativnem dnevu

V soboto, 31. marca je Zgornjesavinjski študentski klub organiziral informativno srečanje s srednješolci mozirske občine. Dobili smo se v stavbi SO v Mozirju. Študentska udeležba je bila zelo številna (bilo nas je okoli 30), od vseh srednješolcev je prišel le eden, sestanka pa so se udeležili tudi predsednik SO Hinko Čop, predsednik IS SO Tone Vrhovnik, kadrovik Rado Rakun, sekretar ZK naše občine Jože Rakun, kadrovik Glina Jože, Tlaker in drugi.

Namen sestanka je bil pravzaprav, da se srednješolci seznajajo z možnostmi študija, življenja v Ljubljani in delovanja v našem študentskem klubu. Ker pa tistega edinega srednješolca nismo bog ve kako obveščali o teh stvareh, so nas možje z občine seznanili s potrebami po kadrih v naši občini in o načrtih razvoja gospodarstva (posebej še turizma) v dolini za nekaj let naprej. Skupaj smo ugotovili, da bi bilo treba izboljšati tudi kvaliteto počitniških praks, saj bi se študenti tako lahko lažje vključili v delo po dokončanju šole.

Nekatera gledanja za nas študente niso čisto sprejemljiva.

Tako recimo ne moremo zagovarjati šolanja le tistih kadrov, ki so potrebni naši občini. Treba je gledati na širše družbene koristi in na zanimanje ter nadarjenost posameznika, ne a le na včasih res ozkosrčne občinske potrebe.

Takšna srečanja bi bila za dijake in študente zelo koristna, saj bi pomagala dijakom narediti prve korake v brucovsko življenje. Z možnostmi zaposlovanja in štipendiranja je treba seznaniti že srednješolce, kajti študent kakšnega tretjega letnika ima skorajda že zagotovljeno službo, nemalokrat tudi izven občine.

Ta sestanek je bil le nekakšen poskus, ki se je konec koncev obnesel. Naslednjič bo srednješolce o sestanku pač treba obvestiti bolje, saj mora biti njihov odziv večji. Dobro bi bilo, da bi se naslednje šolsko leto dijaki in študenti dobili večkrat in da bi se pogovorili še o čem drugem, saj je težav in zanimivosti povsod dovolj.

BRANKO MOLICNIK
in PETER WEISS ml.

Stara hišna ura še tiktaka

Ni več novost, da nudi domačija tudi visoko v hribih lahko vse udobje in ugodnosti, ki jih prinaša današnji napredek: vodovod, električni stroji, kopalnice, sodobna kuhinja, avto in še kaj. Pa vendar me stisne pri srcu, ko prihajam v urejen kmečki dom. Nekaj mu manjka, za mnoge lepe stvari so ga prikrajšali, nima vsega tistega, kar daje takemu domu domačnost, toplino, lepoto in tipičnost. To so pristni – originalni predmeti, ki so iz roda v rod, stoletje in več, krasili zlasti kmečki dnevni prostor – hišo, ki je bil vedno najbolj značilen predel kmečkega doma.

Morda bi si morali kar naprej ponavljati, da nehamo že vendar enkrat posnemati le tujo učenost in se spet ponovno vprašati, kje je naš ponos!?

Zato pojdemo nekega deževnega dne na podstrešje kmečkega doma in morda bomo še našli tam:

- zaprašeno, z rožami in srčki okrašeno skrinjo,
- zavrženo staro razpelo,
- zrezljano, dolgo dedovo pipo,
- vso porisano zibelko, v kateri ste morda še vi poslušali ma-

terine uspavanke,

- tetin kolovrat, ki se mu je kolo že zdavnaj ustavilo,
- staro zakonsko posteljo, ki je leta in leta stala v kamri,
- stričeve panjske končnice, ki so včasih na hudomušen način ponazarjale življenje in pričale o časih, ki so že zdavnaj minili,
- oguljen molek z že očrnelimi jagodami,
- staro težko mizo, ki je nekoč stala v hišnem kotu, mogoče celo z okrasnimi lesenimi vložki – intarzijami,

- sliko na steklo, ki ji je vaški umetnik z okorno roko vtisnil svoja občutja za spomin,
- staro črno lončeno posodo,
- leseno orodje,
- sklednik in še kaj ...

Morda bo tako celo stara očetova ura na uteži spet našla častno mesto v hiši in spominjala bodoče rodove, da je tiktakala ob rojstvu in se ustavljala ob smrti, in da je bila tudi priča velike ljubezni in sreče v družini.

M.

Stoji učilna zidana...

Stara slovenska narodna pesem je to, ki je že pred stoletjem učila Slovence, da morajo imeti pošten, človeški odnos tudi do ptic, do živali. Prepevali smo jo predvsem v osnovni šoli in se ob petju vzgajali tudi v boljše ljudi. Naj bi ta pesem spet danes prav tako pela o naši ljubezni, ki jo moramo imeti do vseh živih bitij. Društvo za varstvo živali je sodobna ustanova, ki pomaga, zlasti otrokom, vcepljati pravilna čustva do živali in s tem nekako uravnava sožitje človeka z živaljo v njegovem okolju. Tudi žival je del naše narave, tudi ptica, ne samo človek!

Pa se je vendar te dni zgodilo v okolici blokov v Mozirju, da so našli

golobe, ki so imeli z žico zvezani nožici in so nemočno obupno krtili s perotmi, dokler niso zaradi krutosti ljudi omagali.

Ce je nekdo danes užival, ko je mučil neboljeno ptico, bo morda prav ta jutri sposoben, da bo do smrti mučil tudi človeka!

Morda prislunimo še zadnji kiti-ci te narodne pesmi, ki karajoče svari vse prizadete: Grdobe grde, paglave, masti ste vredne leskove! Kdor v gnezdu ptičice mori, ta v srcu svojem dober ni!

Seveda pa se obračamo zlasti na mladino, da bo budno pazila, da se vsako tako početje v kafi zatre. M.

Komite ZKS

o težavah v občinski zdravstveni skupnosti

Komite občinske konference ZKS Mozirje je na seji aprila 1979 obravnaval težke razmere v občinski zdravstveni skupnosti, ki izhajajo iz nekritične izgube v letu 1978 in neusklajenega finančnega načrta za leto 1979. Pri obravnavi je komite izhajal iz ocene in nalog, sprejetih na 19. seji predsedstva CK ZKS.

Komite ocenjuje, da so bili v preteklih letih storjeni vidni premiki v izobraževanju zdravstvenega varstva naših delavcev in občanov. Osnova za takšen razvoj je bila dana v sprejetem samoupravnem sporazumu o temeljih plana OZS za obdobje 1976–1980. Pomemben delež k normalnemu razvoju zdravstvenega varstva je prispevala obstoječa in dogovorjena regijska solidarnost. V letu 1978 pa so se pojavile prve težave, na katere nismo pravočasno in ustrezno ukrepali. Kljub bistveno večjim dogovorjenim sredstvom za zdravstveno varstvo v letu 1978 se je poraba gibala močno nad planiranimi zneski. To je privedlo ob izpadu regijske solidarnosti do občutne izgube v OZS v višini 4.960.960 dinarjev.

Na težke razmere v OZS v glavnem vplivajo naslednji negativni dejavniki: velik delež kmečkega prebivalstva, veliko število upokojencev v primerja-

vi z aktivnimi zavarovanci in velika dnevna migracija delavcev izven občine. Ker na te negativne dejavnike ne moremo neposredno vplivati, se moramo vsi zavzemati za čimprejšnjo uveljavitev domicilnega principa plačevanja prispevkov za zdravstveno varstvo, kot drugo pa ponovno uveljaviti načelo solidarnosti med OZS, s katero bi blažili težave, ki izhajajo iz objektivno dane strukture zavarovancev.

Predvsem pa je potrebno uveljaviti načelo, da se lahko poraba tudi v OZS giblje samo v okviru rasti ustvarjenega dohodka in v okviru samoupravno dogovorjene porabe. Zaradi tega se mora bolj uveljaviti medsebojno dogovarjanje med delavci v TOZD kot porabniki in delavci v zdravstvenih delovnih organizacijah kot izvajalci. V okviru skupščine občinske zdravstvene skupnosti se mora večkrat kritično oceniti stanje v zdravstvenem varstvu in zagotoviti večji vpliv porabnikov preko delegatov v samoupravnih organih TOZD s področja zdravstva.

Pomemben delež k napredku samoupravnih odnosov v zdravstvu je mogoče doseči le z ustreznim oblikovanjem TOZD. Ponovno je treba dati pobudo za oblikovanje TOZD v delu

SSZD Velenje na območju občine Mozirje.

Na osnovi ocene stanja v zdravstvu in v cilju čimhitrejša sanacije občinske zdravstvene skupnosti, je komite oblikoval naslednje naloge komunistov:

1.) Sanacijo izgube v zdravstvu za leto 1978 je potrebno obravnavati povezano s problematiko v letu 1979. Vsa prizadevanja morajo biti usmerjena v kompleksno razreševanje problematike za daljše obdobje. Nikakor ni sprejemljiva praksa začasnega „knjigovodskega“ pokritja izgub ob spregledanju vsebinskih problemov porabe v zdravstvu, ki bi še nadalje ohranjali negativna gibanja.

2.) V sanacijski postopek se mora poskušati vključiti vse zdravstvene delovne organizacije, zlasti tiste, ki so mimo dogovorjene stopnje rasti cen storitev ustvarile večji dohodek. Z zdravstvenim centrom Celje in splošno bolnico Slovenj Gradec je potrebno doseči sporazum o oprostitvi obveznosti iz preteklih let iz naslova prispevkov za investicije (20 % prispevek na opravljene storitve).

3.) Z občinsko zdravstveno skupnostjo Velenje se je potrebno dogovoriti za ponovno uveljavitev solidarnosti do OZS Mozirje. Argumenti za ta dogovor so v skupni zdravstveni službi in velikemu številu delavcev iz občine Mozirje, ki ustvarjajo dohodek v občini Velenje.

4.) Sindikalna organizacija v SSZD Velenje – Mozirje, samoupravni organi in odgovorni poslovojni delavci so dolžni zastaviti vsa prizadevanja za uresničitev sanacijskega programa v zdravstvenem domu. Posebno pozornost je potrebno nameniti kritični strokovni presoji porabe na določenih storitvah, ki presegajo regijska poprečja, pa bistveno ne prispevajo k boljšemu zdravstvenemu varstvu občanov.

5.) Za nadaljnje poglobljanje samoupravnih odnosov v zdravstvu je ključnega pomena ustanovitev temeljne organizacije združenega dela v občini Mozirje. Komite ocenjuje, da obstajajo vsi pogoji za ustanovitev TOZD. Oblikovanje TOZD bo vsekakor vplivalo na večjo samoupravno aktivnost v zdravstvu, krepilo samoupravno kontrolo in omogočilo celovit

pregled porabe za zdravstveno varstvo na tem območju.

6.) Razprava o razreševanju problematike v zdravstvu se mora prenesti na samoupravne organe TOZD in neposredno med delavce, da bodo ti kritično ocenili obseg celotne porabe za zdravstveno varstvo, obseg in kvaliteto uresničevanja sprejetih programov zdravstvenega varstva ter na tej osnovi opredelili svoj prispevek iz bruto osebnih dohodkov in dohodka za pokritje programov zdravstvenega varstva.

Komite ocenjuje, da je v preteklem obdobju šla razprava o programih zdravstvenega varstva in njihovem finančnem pokritju mimo vsebinske in kritične ocene delavcev v TOZD, da se je ta zreducirala na strokovne službe in izvršilne organe. Ob tem pa je razprava imela negativno tendenco močne rasti porabe iznad plansko opredeljenih gibanj in realnih možnosti gospodarstva.

Za takojšnjo vzpodbuditev razprave v vseh sredinah so zadolženi komunisti v sindikatih. Komite predlaga, da o stanju na področju zdravstva razpravljata tudi občinski svet zveze sindikatov in občinska skupščina.

7.) Komite predlaga, da se povečanje prispevne stopnje opravi v logičnih mejah in da se naj poveča predvsem stopnja iz bruto osebnih dohodkov.

PROBLEMSKA KONFERENCA

Na problemski konferenci o vzgoji in izobraževanju, ki jo je organizirala občinska konferenca socialistične zveze delovnega ljudstva Mozirje oziroma njen svet za vzgojo, izobraževanje, kulturo in telesno kulturo, ki ga vodi tovarišica Majda Urank, v petek dne 25. maja 1979 v Mozirju, so udeleženci obravnavali celoten sklop problematike s tega področja.

Tako so spregovorili o problemih predšolske vzgoje, o stanju šolstva v občini nasploh, o podružbljanju vzgoje in izobraževanja, o usmerjenem izobraževanju in kadrovskih potrebah v občini, o izobraževanju ob delu ter o materialnem položaju vzgoje in izobraževanja v občini, kakor tudi o svobodni menjavi dela.

Po živahni in plodni razpravi so sprejeli tudi stališča in sklepe, ki bodo osnova ukrepov za hitrejše reševanje najbolj perečih problemov na tem pomembnem področju družbenih dejavnosti.

M. P.

80 let zadružništva

Letos mineva 80 let od ustanovitve kmetijskega društva Rečica in hranilnice v tem kraju. Ob tridesetletnici obeh zadružnih organizacij je takratni nadrevizor zadružne zveze Vladimir Pušenjak leta 1929 zapisal: Na ustanovnem občnem zboru kmetijskega društva, za katero je bilo v celem gornjegrajskem okraju veliko zanimanja, so zastopniki trgovcev svarili pred gospodarskim propadom vseh udov, ki se pa niso dali oplahiti, temveč so izvolili prve odbornike... Nizkotnim dopisom v nemškutarskem časopisu so se pridružile številne pritožbe pri raznih uradih in deputacije pri okrajnem glavarstvu... Že koj pri prvem uradnem dnevu hranilnice in posojilnice, dne 31. avgusta 1899, so znašale hranilne vloge za tiste čase visoko

vsoto 20.000 forintov... Dne 17. junija 1899 se je v Rečici ob Savinji ustanovila zadruha kmetijsko društvo v Rečici ob Savinji... Pravila so se na pripravljalnem sestanku od 208 udov odobrila... Izvolilo se je sledeče načelstvo: Zorko Melhior, kot načelnik, Zdravko Deleja kot načelnika namestnik, Franc Štiglic, Florijan Veninšek, Matija Jeraj, Franc Golčnik, Janez Beršnak, Franc Rakun in Franc Kolenc kot člani...

Znano je, da so trgovci videli v združevanju kmetov in njihovega denarja veliko nevarnost za mastne dobičke. Nasproti temu pa so bili seveda tudi nemško misleči, ki so dobro vedeli kaj pomeni osamostvojitve slovenskega kmeta od njihovega kapitala.

Med mnogimi udeleženci pohoda so tudi naši študentje . . .

TEKMOVANJE ZA NAJBOLJŠO OO ZSMS V ZDRUŽENEM DELU ŽE TEČE

Pregled aktivnosti OO ZSMS v združenem delu, ki je bil opravljen na podlagi poslanih podatkov na občinsko konferenco ZSMS Mozirje v prvem četrtletju tega leta. OO ZSMS Turist Mozirje in OO ZSMS Cinkarna Ljubija podatkov nista posredovali, zato tudi nista uvrščeni pri točkovanju za prvo obdobje.

Vrstni red OO ZSMS v tekmovalstvu za najboljšo OO ZSMS v združenem delu, je po prvih 4 mesecih naslednji:

1. OO ZSMS Smreka Gornji grad 144 točk; 2. OO ZSMS Elkoj Mozirje 56 točk; 3. OO ZSMS TOZD Energetika in vzdrževanje 40 točk; 4. OO ZSMS Savinja Mozirje 37 točk; 5. OO ZSMS TOZD Kovinarstvo Ljubno 30 točk; 6. OO ZSMS MGA Gorenje Nazarje 20 točk; 7. — 8. OO ZSMS TOZD Žagarstvo in OO ZSMS TOZD Stavbeno pohištvo 15 točk; 9. OO ZSMS TOZD Ivema 10 točk; 10. — 11. OO ZSMS Turist Mozirje in OO ZSMS Cinkarna Ljubija 0 točk.

Prvi rezultati so torej znani. Upamo pa da bo to tekmovanje zbudilo interes mladih še k večji aktivnosti in se bo to poznalo tudi pri uvrstitvi oziroma pri boju za prvih pet najboljših.

Veliko uspehov pri nadaljnjem delu vsem!

Predsedstvo Konfernce mladih delavcev pri OK ZSMS Mozirje

Partizanski marš ob žici okupirane Ljubljane

Letos je bil že 23. pohod po poteh okupirane Ljubljane. V okviru te prireditve je bil tudi letos partizanski marš — tek na 25 kilometrov. Tokrat so se ga že četrtri zapored udeležili tudi člani zgornje-

savinjskega študentskega kluba.

Četudi se enostavno sliši, pa le ni tako. Najprej je treba trenirati in trenirati, potem pa se (kot tokrat) zgodi nesreča: eden od članov ekipe si tri dni pred tekom izvije nogo.

Ekipa šteje namreč tri člane, ki morajo istočasno prispeti na cilj. Zdrava dvojica od te trojke se je napotila na prijavno mesto in po čudovitem naključju dobila tretjega člana — smučarskega tekača z Jesenic.

Po izjavah tekmovalcev je bilo teči čudovito. Vreme je bilo letos zelo lepo in tudi težav med samim tekom (za razliko od prejšnjih let) ni bilo. Čisto poseben užitek pa je bil teči skozi špalir otrok, ki so stali ob cesti s steklenicami vode in vzpodbujali tekmovalce s skandiranjem: „Ju—go—sla—vi—ja, Ju—go—sla—vi—ja!“

Ekipa, ki so jo sestavljali Franc Bider, Branko Moličnik in Rado Pristov (nečlan našega kluba, ki se je odlično vključil), je zasedla 55. mesto med 190 ekipami, in sicer s časom 2 ur 24 minut in 37 sekund, kar je za dve minuti bolje od njihovega dosedanjega najboljšega, ki so ga dosegli lani. Za uspeh so dobili spominske značke, plakete in praktična darila.

PETER WEISS ml.

Obrambni dan Osnovne šole Blaža Arnič Luče

7. aprila 1979 smo imeli na naši šoli obrambni dan. Zjutraj smo se zbrali pred osnovno šolo. Pet minut pred osmo uro smo odšli v razrede. Po zvočniku se je oglašil tovariš ravnatelj. Dejal je, da se približujejo letala, zato je treba šolo čimprej izprazniti. Za alarm se je oglašil šolski zvonec. Učenci smo pod vod-

stvom tovarišev takoj zapustili razrede. Praznjenje šole je potekalo po vrstnem redu, da ne bi prišlo do kakšne nesreče. Zato med vrati tudi ni bilo zastojev in šola je bila prazna prej kot v eni minuti.

Nato smo odšli na ogled gašenja požara. Videli smo, koliko gasilec pomaga azbestna obleka, saj je ne- gorljiva.

Po končanem ogledu smo se zopet zbrali pred šolo. Mlajši učenci so si ogledali filme o narodni obrambi, učenci višjih razredov pa smo po skupinah odšli na orientacijski pohod. Na naši poti je bilo postavljeno enajst delovnih točk, kjer smo morali opravljati različne naloge.

Prvi kontroli smo se morali čimbolj neopazno približati ter določiti naš položaj s kompasom.

Pri drugi kontroli smo odgovarjali na vprašanja iz NOB.

Pri tretji smo si nadeli plinske maske ter se izognili minskemu polju.

Pri četrti smo odgovarjali na vprašanja iz prve pomoči in znanje tudi praktično pokazali.

Najzanimivejša je bila peta kontrola. Tu nas je presenetil strel, mi pa smo si morali poiskati primerno zaklonišče.

Šesta naloga je bila streljanje z zračno puško.

Ko smo opravili zadnjo nalogo, smo odšli na malico. Nato so nam vojaki iz bližnje karavle razkazali orožje.

Naš obrambni dan je v celoti uspel, k temu pa so pripomogli tudi številni zunanji sodelavci.

ZDRAVKO ZAMERNIK,
OŠ Blaža Arnič
LUČE

Pripis urednika.

Sestavek podobne vsebine je iz Luč poslal tudi Tanjo Selšnik, učenec 4. razreda.

ZGODOVINSKA POSEBNOST

Morda bo marsikoga zanimalo, da je bil v samostanu Kremsmünster na Avstrijskem najden rokopis govora ob pokopu zadnjega grofa celjskega, Urlika II. Vemo, da je bilo njegovo truplo po uboju v Beogradu prepeljano v Celje in pokopano v grobnico Celjskih grofov v takratni minorski cerkvi. Še pred zadnjo vojno so bile razstavljene lobanje grofov celjskih v kapelici cerkve, sedaj pa jih hrani pokrajinski muzej. Ker je ta rod, takrat mogočnih Celjanov posegal tako ali drugače tudi v naše kraje, je morda prav, da o tej pomembni najdbi obvestimo bralce. Že sedaj je jasno, da bo najden govor v marsičem pripomogel k boljši osvetlitvi takratnih razmer, ki so vladale na dvoru v Celju. Ko bo delo o znanstveni raziskavi gradiva objavljeno, bomo tudi v našem glasilu pisali kaj več o grofi, ki so tolikokrat omenjeni tudi v zvezi z našimi kraji.

POSEBNO OPOZORILO

Uprava javne varnosti v Celju in medobčinski gozdarski inšpekciji v Celju in Velenju opozarjajo občane, zlasti kmete in izletnike, da je zaradi nevarnosti pred gozdnimi požari preopovedano:

- netenje ognja v gozdu ali neposredni bližini (50 metrov od roba gozda),
- sežiganje travnatih površin in grmovja na območju, kjer lahko nastane gozdni požar,
- odmetavanje neugaslih cigaretnih ogorkov in vžigalic,
- v vetrovnem ali sušnem obdobju prepovedano vsako netenje ognja tam, kjer je ogrožen gozd.

Kdor opazi požar, je njegova dolžnost, da ogenj takoj pogasi, če pa to ni mogoče, mora o požaru takoj obvestiti najbližjo postajo milice, gasilce ali področne gozdarje, pač tistega, ki ga je mogoče najhitreje dobiti.

Skratka, v primeru gozdnega požara je ukrepati hitro, ker le s hitro intervencijo lahko preprečimo veliko materialno škodo na tem področju.

Prosimo tudi starše, da opozorijo otroke in mladino o nevarnosti gozdnih požarov.

O Pernjakovih

Veste, česa me je spomnilo tistih pet ali šest zasedenih vrst ob mozirski premieri Pernjakovih? Zadnjega živinskega sejma! Kравje in konjske razstave sem se spomnil, pa tiste ogromne mase ljudi, ki se je drenjala okrog staj in okrog šankov. V zvezi s tem bi mogoče kazalo, da bi v Mozirju med odmori predstav pririnjili na oder kakšno postavno kravjo beštrgo, ki bi tam malo mukala in se onegavila, mozirsko kulturno občestvo bi pa potem verjetno kar drlo v dvorano. In seveda, tudi na šank bi bilo treba misliti, kakopak!

Tale opombica je bila potrebna, ker sem prepričan, da so Pernjakovi predstava, ki lahko človeku povrne zaupanje v zgornjesavinjsko igralništvo in v tem oziru vsekakor dosežek, ki je vreden ogleda. Že dejstvo, da je igro napisal Prežihov Voranc, je bilo zagotovilo, da ne bomo gledali kakšnega sentimentalno solzavega zelja, ki tako pogosto zaide na naše odre. Bila je pretresljiva, realistična zgodba o gospodarskem propadu trdne koroške kmetije in moralnem propadu njenega mladega gospodarja. Niti sledu o kakšnih

pocukuranih ljubezenskih romancah, vse tako realno, trdo in — GLEDLJIVO. Zaslužni za to so kar vsi po vrsti: najprej seveda domiselna in učinkovita (da ne rečem moderna) režija z nekaterimi prizori, kjer „lahko samo zijaš“, pa maska, kostumi, scena in seveda igralci.

Tokrat se je režiserju (Franjo Cesar) posrečilo, da je železno pravilo o dveh ali treh igralcih, ki vlečejo predstavo naprej, medtem ko večina drugih caplja nekje daleč zadaj, ravno obrnil. V tej predstavi je velika večina igralcev na res zavidljivi ravni, nazaj pa vlečejo morda le trije ali štirje. Režiji bi očitali le to, da je dramaturški lok predstave povsem ušel z vajeti. Namreč, predstava doživi svoj gledališki vrh že v drugem dejanju, ko sirota Lena spozna v Aneju očeta svojega otroka. (Mimogrede: ta prizor je res doživetje, prava mojstrovina režiserja in igralcev.) To pa nekako ni v skladu z zgodbo, ki pride do vrha, ko sirota najde ukradenega otroka, a ji ni dosegljiv. Če malo pretiram, lahko rečem, da je gledalec tako nujno razočaran, saj že kmalu po začetku (že v prvi tretjini) doživi takorekoč vse, kar mu predstava more dati, nadaljnji dve tretjini pa je priča nenehnemu upadanju tempa in gledališkega žara, tako da so vsa nadaljna doživetja vse manj in manj izrazita oz. močna. Ob koncu smo potem vsi presenečeni, ko je predstave nenadoma konec, saj veskozi pričakujemo, da bomo videli „še nekaj močnega“.

Mogoče je temu krivo tudi to, da je režiser črtal zadnjo sliko, ko se Pernjakovi selijo s propadlega posestva. Vsekakor bi bilo treba ta poseg opravičiti z dovolj izrazitim prizorom prodaje posestva, ki je bil, tak kot je bil (tudi po zaslugi igralcev) povsem brez tempa in žara.

Še nekaj besed o igralcih. Najprej seveda o Nevenki Breznikovi. Bila je prepričljiva, da je kaj: kar požirali smo jo z očmi (pa ni bila kar nič sexy napravljena). Tudi zanjo pa velja isto kot za predstavo v celoti: intenzivnost njene vloge je padala. V trenutkih, ko je izginil njen otrok in še posebej, ko ga je našla, a ni mogla do njega, je bila premalo izrazita, premalo divja. V povprečju pa vsekakor odlična.

Čebelico zasluži tudi Roman Čretnik, kot oče Pernjak. Njegovo trdno, premišljeno gibanje, njegov preudaren način govora, njegova zunanost, vse je bilo čisto dovolj prepričljivo,

da smo v 23-letnem mladeniču brez težav videli ostarelega, a še vedno krepkega očaka.

Igro Alenke Žagarjeve bi pravzaprav bilo treba razdeliti na govor in na mimiko (igro telesa). Kar je povedala, je treba pohvaliti, bilo je prepričljivo: manj pa je navdeševala z gibanjem, saj so bile njene kretnje kar preveč mladostne za „njene“ 70 let. Poleg tega ji žilica nikakor ne da, da ne bi dogajanja na odru podkreplevala s tistimi značilnimi gibi, ki bi jim lahko rekli: amaterska teatralika. Nasprotno pa velja za Cirila Zavolovška v vlogi Aneja. Kaj ta človek počne s telesom! Več kot odlično. Povsem drobno stvar — kako ugrizne košček mesa — zna narediti tako izrazito, da si jo zapomniš kot zanimivost predstave.

Janez Kresnik kot Ladej je bil meni povsem všeč. Mnogim pa prav nič. Namreč, celotno vlogo je podajal z nekim posebnim recitacijskim naglasom na koncu vsakega stavka. Če bi tako igral kakšnega kmeta, bi bil gotovo dobera zopr. Toda kot študiran gospod iz mesta je bil povsem sprejemljiv. Tudi sicer je igral dokaj všečno.

Pri tolikem številu igralcev je nemogoče spregovoriti o vsakem posebej. Pohvaliti je vsakogar treba še berače; kar vsi po vrsti so bili odlični. In še dve

besedi o kmetih (stranske vloge). Kmetove besede in kretnje so po naravi trde, tehtne, težke. Nikoli pa kmet ne recitira! In z rokami tudi ne maha vseprek in tudi z glavo ne stresa, kot da ni njegova. Če vse to počenja, dasiravno ni za to nobenih umetniških razlogov, potem tako guncanje in deklamiranje kvari predstavo.

Poleg odlične igre je gotovo najbolj ugajal zunanji izgled nastopajočih. Berači so bili prava paša za oči, potem oče Pernjak, pa Černjak... Edina izjema, ki pravzaprav potrjuje pravilo, je bila mati Pernjica. Ta je bila odločno premlada in odločno prelepa.

Nekoliko manj navdušenja je požela scena. S tem ne mislim, da je manjkalo zahajajoče sončece z belo potko do cerkvice in podobna amatersko obvezna kramarija. Hočem reči, da v tako realistično dogajanje ne sodi NARISANA hiša in tik ob njej povsem REALNE stopnice, katerih ena stopnica je višja od vhodnih vrat v hišo. Očitno je tista nesrečna hiška sama sprevidela svojo nesmotnost, saj se je sredi predstave graciozno podrla na oder in požela vse simpatije gledalcev. Isto velja za pano, ki je predstavljal kup lesa. Ali ne bi scena pridobila na slikovitosti, če bi tja postavili par naravnih štorov, ki bi gotovo še podčrtali življenjskost odrske zgodbe. Ampak to so že malenkosti. V celoti je bila predstava vsekakor doživetje!

FRANC BIDER

Sanje

Če sem čisto odkrit, zadnjo noč pred premiero vedno slabo spim. Ampak tako hudo kot zadnjič, ni bilo še nikoli. Kaj hudo, prava mora me je tlačila! Sanjal sem, da smo imeli premiero — to našo zadnjo igro, saj jo poznate. In smo propadli, da se ne da povedati!! Dvorana nabito polna, gledal nas ni pa nihče. Niti poslušali niso! To je za znoret, vam rečem!

Kaj se je pravzaprav zgodilo?

Bogvedi od kod (in bogvedi zakaj) se je med gledalci pojavil — UCITELJ. Enostavno prišel je in počepnil nekam v zadnjo vrsto. Seveda je potem ves narod zijal vanj. Kaj takega se ne zgodi vsak dan. Še vse do tretjega dejanja so se ljudje čudili in kar drug čez drugega komentirali dogodek. Ta res nezasižani dogodek. Kdo bo ob vsem tem gledal igro, lépo prosim?! Nihče!!

Vam povem, sam bil ves kravžljast, ko sem se zbudil. Vrag ve, od kod pridejo človeku takšne blesarije v glavo?! Še ves dan sem živel pod to moro. Jao, če se zvečer na predstavi sanje uresničijo?!!

Hvalabogu, niso se!

Nobenega učitelja ni bilo!!

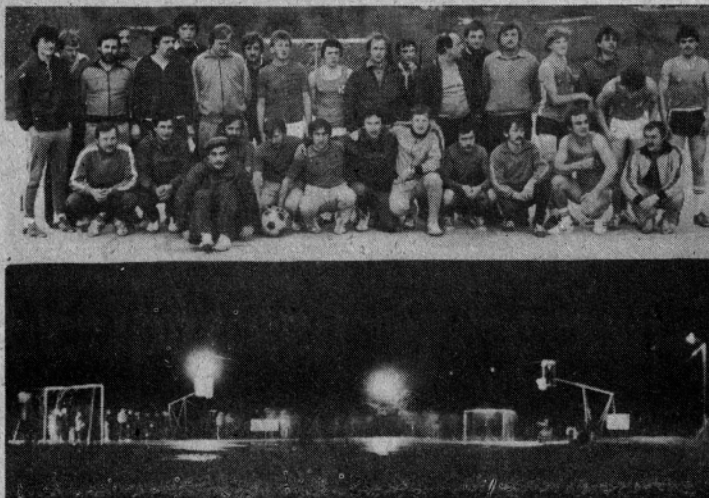
MRCINA

Trda tla v Nazarjah

Mladi v krajevni skupnosti Nazarje si že dolgo prizadevajo pognati močnejše korenine v življenje svojega kraja. Vendar, tla so težka in trda. Na zadnjem sestanku, ki je bil neke vrste skrajšan zbor, so izvolili za „šefa obrata“ Bojana Mikeka. Sklenili so pošteno pomesti pred lastnim pragom. K sreči metla nima za motanega sestava in tako je pričakovati, da se ne bo kmalu pokvarila!... Že zadnji maratonski nogo-

met je pokazal kaj zmorejo mladi, če le hočejo. Če upoštevamo izredno slabo vreme, potem je bilo to 86.400 sekund napora. Vse to je dokaz, da so lahko rešitve dokaj enostavne, saj se končno še čevlji brez muje ne obuje! Volja je torej na vsej črti med mladimi. Želijo si dobrega sodelovanja z ostalimi organizacijami v kraju. Z združenimi močmi gre lažje!

Zv.

Mladi in „stari“ pripravljeni za 24 ur športnega boja.

Maj 1979

Žene zadružnice iz Bošnjakov v Srbiji pred kegljiščem v Mozirju

Obiskale so nas zadružnice iz Srbije

Zadnjo soboto v aprilu so nam vrnile obisk žene zadružnice iz Bošnjakov v Srbiji.

Spremljali so jih predstavniki zadruge in družbeno političnih organizacij občine Varvarin.

Naše kmetovalke so bile pri njih v mesecu oktobru preteklega leta. Obiskale so jih na pobudo združne zveze Srbije. Že takrat smo se dogovorili, da nam v pomladnih mesecih vrnejo obisk. Med tem časom smo si pridno dopisovale, tako da smo že

kar oboje težko čakale na ponovno srečanje.

Pričakali smo jih v soboto 28. 4. 1979 ob 8. uri. Snidenje je bilo nad vse pristrčno. Po skromni malici smo si skupno ogledali Savinjski gaj, ki je bil, kot naročeno, ves v najlepšem cvetju. Po ogledu so naše kmetovalke odpeljale goste na svoje domove. V nedeljo smo se spet zbrali in skupno odpotovali proti Logarski dolini. Ogledali smo si zakladnico v Radmirju in tri urejene kmetije. Povzpeli smo se tudi do slapa Rinke.

Zvečer smo se zbrali na skupni večerji v Gornjem gradu. Večer je minil v izredno lepem in prijateljskem vzdušju. Vsi smo si bili edini, da moramo te prijateljske vezi še krepiti in poglobljati.

V ponedeljek zjutraj se je bilo treba posloviti. Poslavljanju ni bilo ne konca ne kraja. Povsod obljube, da se bomo še srečali.

Naše goste je čakalo dolgo in naporno potovanje. Iz Mozirja so se odpeljali še v Velenje in nato preko Kurnovca domov v Srbijo.

In zdaj že prihajajo iz Bošnjakov pisma, polna zahvale in navdušenja nad vsem, kar so pri nas doživeli in videli.

MARIJA BEZOVŠEK

NESTROKOVNO POPRAVILO MOSTU

Potem, ko je cestna povezava med Zadreško in Savinjsko dolino, med Bočno in Grušovljami, dobila asfaltno prevleko, se je gostota prometa po pričakovanju povečala. Še posebno obremenitev pa predstavlja iz kamioni „komunalnega podjetja“ iz Mozirja, ki vozijo na deponijo v Podhom odpadno blago iz skoraj vse doline. To pa se bo precej poznalo na cestišču in na mostovih.

Ker je bil most čez Savinjo ob pričetku dovažanja smeti v Podhom slabo vzdrževan (podest), so delavci komunalnega podjetja most popravili. S čim manj stroški so to uspeli tako, da so nabili le dve stezi desek v vzdolžni smeri, kar za silo povečuje nosilnost na medosni razdalji za tovarnjake. Kako se takšna salomonska rešitev obnaša za vse ostale udeležence, je mogoče preizkusiti vsakemu motoriziranemu potniku. Z osebnim avtomobilom je prevoz zelo težaven, štrleči žebelji ogrožajo pnevmatike, kolesar al-motorist pa se varno sploh ne more prepeljati (v mokrem vremenu, v temi, tujem kraju).

Mogoče kdo poreče; malenkost, nepomembna stvar. Verjetno so razlogi za tako nestrokovno in ceneno rešitev. Protiargumenti so važni, saj velika nevarnost nesreče izključuje provizorične,časne rešitve. Goto-vo bi se našel denar za kvalitetno popravilo, oz. se v najkrajšem času mora, saj je to interes širše skupnosti občanov.

JOŽE MIKLAVC

Nestrokovno popraviljen most na Savinji v Grušovljah. Foto Miklavc

Varnostnik – likovni ustvarjalec

Med letošnjim praznovanjem varnostnikov so nas ti presenetili z zelo zanimivo razstavo likovnih del pripadnikov varnostnih služb v celjski regiji. V Velenju, kjer je bila razstava, si jo je ogledalo veliko ljudi. Priporombe, ki so jih vpisali v knjigo vtisov so dala slutiti veliko odmevnost te domiselne prireditve. Prihodnje leto si bomo razstavo lahko ogledali v Mozirju, tako so zatrdili organizatorji. Povedali so, da so dve leti zapored razstavljali dela svojih tovarišev v Celju. Tudi z velikim uspehom! Prav zato so se oddčili, da bodo vsako leto maja razstavljali v drugem kraju celjske regije. Naj predstavimo razstavljalce: Milan Feldin iz Rogaške slatine razstavlja gobeline, Franc Guček iz Celja olje, tapisenije, lesorez in intarzije, Emil Jager iz Velenja grafika-piro, Slavko Jerič iz Rogaške Slatine

olje, Viktor Kočvar iz Celja slike iz slame, Nikolaj Malus iz Celja intarzije, Vlado Parežnik iz Mozirja pero risbe, Ivan Robačar iz Vojnika pirografija, Niko Skvarča iz Celja kiparstvo, pirografija, Marjan Vižin iz Celja pirografija, tapisenija.

Sami so zapisali tole: „Varnostnik ni le delavec javne varnosti in ne ostaja samo v okviru svojega dela – zakaj, preveč dobro se zaveda, da bo lahko vtisnil pečat sodobnemu prostoru in trenutku le s celovito aktivnostjo na čim več področjih. Svoj prosti čas izpopolnjuje z najrazličnejšimi dejavnostmi in s tem bogati sebe in družbo. S to razstavo naših popolnih likovnih samoukov želimo prikazati del kulturnega ustvarjanja naših delavcev, tokrat tistih, ki jim je likovni izraz odsev spoznanj, čustev in poti do sočloveka.“

Invalidi zborovali

Le malokdo od naših občanov pozna delo društva invalidov v naši občini. To združuje v svojih vrstah preko 500 članov in jim nudi mnogo ugodnosti. Prireja izlete, oskrbi pravno pomoč, skrbi za obisk nepokretnih invalidnih oseb in še kaj storijo za lajšanje težav in počutja nekaterih telesno prizadetih članov. Vsako leto, ko proslavljajo svetovni dan invalidov se zberejo in podajo obračun dela za preteklo leto. Letos so se zbrali v velikem številu na Ljubnem. Najprej so poslušali uvodne besede o pomenu gibanja invalidov v svetu in doma. Letošnje prireditve opozarjajo na varnost pri delu in v življenju. Vse to zato, da bi bilo čim manj invalidnih oseb. Na zboru so sprejeli tudi delovne obveze za tekoče leto in posebej poudarili izredno prizadevnost odbora, ki društvo zelo požrtvovalno vodi. Predlagali so izlet nepokretnih invalidov, ki jih je v naši občini kar precej. Skratka, njih dejavnost je izredno človekoljubna in bi ji morali posvetiti širšo pozornost. Saj nihče ne more zagotovo trditi, da ga ne doleti nesreča, ki ima kaj lahko za posledico invalidnost. Morda bi veljalo opozoriti na obsežno organiziranost invalidov v svetu. Letos bomo v svetovnem merilu pripravili poseben strokovni posvet o preprečevanju invalidnosti. Leta 1980 pa bo v Kanadi mednarodni kongres pod geslom „pre-ventiva“.

VARSTVO PRED POŽAROM

Zasedala je skupščina samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Mozirje. Obravnavali so pereča vprašanja okoli nalog gasilstva in civilne zaščite v občini. Predmet temeljite pro- učitve je bil tudi program varstva pred požarom. Nato so delegati razpravljali o pregledu finančne realizacije za preteklo leto in hkrati so jih seznanili s poslovanjem v prvem tromesečju letošnjega leta. Posebno skrbno se bodo pripravili na teden varstva pred požarom, ki bo med 22. in 28. oktobrom letos. Ta program je vsklajen z ukrepi v okviru nalog „Nič nas ne sme presenetiti.“ V času tega tedna bodo pritegnili k vzgoji za preprečevanje požara tudi mladino. Gasilstvo bo izvajalo vrsto nalog za katere velja geslo „požarna varnost – pomemben člen družbene samozasčite“. Morda še to, akcijski program za gasilstvo in civilno zaščito je temeljito pripravljen in dobro utemeljen, kar daje prepričanje, da bodo napore za njegovo uresničenje uspešni. To pa tembolj pričakujemo, saj vključuje v sodelovanje vse dejavnike v občini.

Prizor iz igre „Rečičkih cim“

Nove knjige

1. LEPOSLOVJE ZA ODRASLE:

Zbirka Moj roman: Las Vegas strip, Zapeljivec, Turška slast, Temni angel, Oliverjeva zgodba, Strah pred letenjem

Zbirka Mostovi: Posestnik, Samoljublje, Priporok, Dolga noč, Mojstri, Tambera

Zidar, P.: Pandorine sence
Božič, P.: Očeta Vincenca smrt
Bova, B.: Tisočletje — znanstveno-fantastični roman

Murn: Pesmi

Shute: Čarobni piskač

Barnard: Nezaželeni

Mlakar, N.: Anči

Izbrana mladinska beseda: Cankar, Kranjec, Cerkvenik, Zupančič, Erjavec, Stritar
Verne, J.: Ledena svinga

Nepozabno srečanje

Krajevna organizacija rdečega križa Luče je s pomočjo ostalih organizacij v kraju pripravila srečanje ostalih občanov starih nad 70 let. Povabljenih je bilo 160, srečanja pa se je udeležilo preko 100. Srečanje je bilo na dan, ko je Titova štafeta krenila na dolgo pot z Raven na Koroškem. Zbrali so se v dvorani osnovne šole Luče. Vesele in nasmejane povabljence je pozdravil predsednik krajevne organizacije RK, Janez Zupanc. V pozdravnem govoru je udeležencem želel dobro počutje, spomnil pa se je tudi slavnostnega dogodka na Ravnah in v

96 let stara Terezija Kladnik se je še rada zavrtela na srečanju...

imenu vseh udeležencev zaželel tovarišu Titu še veliko let ter zdravja.

V programu so nastopali učenci osnovne šole Luče z recitacijami, pevskega zboru, telovadnem nastopu, pevci iz Luč, ansambel ter citraši. Skratka, program je bil skrbno pripravljen in kvaliteten za kar gre prav gotovo velika zahvala vodstvu šole.

Po programu so povabljene gostili, muzikantje pa so jim igrali tako, da so se veselo zavrteli. V živahnem pogovoru si lahko z zadovoljstvom ugotovili kako so srečni, ker niso pozabljeni. Na srečanju je bila tudi najstarejša krajanica Terezija Kladnik, ki ima že 96 let.

Ugotovila sem, da si takšna srečanja še želijo, saj se na njih lahko pogovorijo o marsičem, o težavah in tudi o vsakodnevnih dogodkih.

Mislim, da bi bilo prav, da je krajevna organizacija RK Luče lahko vzgled vsem ostalim. Vsekakor je ob tej priliki potrebno pohvaliti vse, ki so v pripravi sodelovali. Posebno priznanje pa si zaslužita Janez Zupanc, predsednik RK in njegova žena Štefka.

MARIJA JEŽOVNIK

To je za znoret

Tako se reče veseloigri, ki so jo odigrali požrtvovalni ljubitelji dramske dejavnosti na Rečici. Ze nekaj časa sem spremljamo prizadevne „Rečičke cime“, ki v okviru prosvetnega društva predstavljajo gledalcem dramska dela sodobnejših avtorjev in seveda v sodobnejši izvedbi. Med domačimi gledalci so si že utrdili pot k priznanju, sedaj pa so uspeli priti med tiste izbrane skupine, ki sodelujejo na regionalni reviji dramskih skupin celjskega območja. To je korak k splošnemu priznanju njihovega dela. V tej rečiški skupini delajo pretežno mladi in najmlajši. Vodi pa njihovo delo na odru Franc Bider. Mladina je iz vrst kmetov, delavcev, študentov in šolskih otrok. Dobro se povezujejo, kar kaže rasto-

či ugled v kraju in izven njega. Včasih pripravijo kakšen recital, sicer pa se igralsko udeležujejo. Letos so s to igro razveselili ženske ob njihovem prazniku, tako v Smreki Gornji grad kot v Glinu Nazarje. Denar, ki so ga prislužili so namenili urejanju prostora za mlade na Rečici. Pravijo, da bo delo mladine v kraju kar drugače zaživel, ko bodo imeli na voljo tudi primeren prostor, da se ne bo treba zbirati v javnih lokalih. Prosvetno društvo jim pomaga, tako, da najdejo prostor za nastope, težje pa je včasih z vajami. Pa tudi v tem se znajdejo. Nasploh je treba mladino na Rečici pohvaliti, ker je res delavna. Vedno znova presenečajo ti mladi ljubitelji kulture in drugih dejavnosti krajane.

2. POLJUDNOZNANSTVENA LITERATURA ZA ODRASLE:

Ambrožič: Pohod štirinajste Čudoviti svet iglavcev

Koroška pota

Minijaturno drveče u japonskom stilu

Brzo i dobro kuvati

Mešana pića i napitci

Svet umetnosti

Lysebeth: Učim se joga

Lysebeth: Pranajama — dinamika dihanja

Blaganje & Konte: Modern English grammar

3. KNJIGE ZA MLADINO:

Pavček: Juri Muri v Afriki

Kuiričkova zgodovinska slikarica: Markov maj, Bila sem izganka, OF, Uporno mesto, Gledališče pod smrekami

Brv čez Savinjo pomembna vez

Dobrih dvajset let je tega, ko je povodenj za povodnjivo razdeljala stalno ogroženo brv, most čez Savinjo med Trnovcem in Spodnjo Rečico. Takrat je bila brv toliko pomembna, kot glavni most v Sp. Rečici, ki je dober kilometer oddaljen od

„Tmavčke brvi“. Krajani Pobrežij in predvsem Trnovca so ob pomoči drugih krajanov z ožjega področja sedanje KS Rečica ob Savinji zgradili brv na jeklenih vrveh, gugalnico, ki je bila najboljša rešitev za razpon okrog 80 m širokega korita reke. Z manjšimi popravki podesta in podpomočkov je brv zdržala prav neverjetno dobo, več kot dvajset let. In še več jih bo, če..., no če bodo krajani tudi tokrat uspeli združiti interese ter zbrati nekaj sredstev za obnovo pomembne vezi med centrom KS, to je trgov Rečico. Namreč, še vedno je nekaj deset šolarjev in starejših občanov, ki se ne vozijo po daljši poti z avtomobili in če naj bodo ljudje v KS čimboljše

povežani, naj bo to tudi geografsko, torej fizično. Pobrežje so velik kmetijsko bivalni kompleks štirih vasi, ki v sestavi KS veliko pomenijo, zato bi kazalo obojestransko podpreti obnovitev brvi. Le-ta je zdaj v slabem stanju, domačini menijo, da ne bo preživela dveh srednje velikih povodenj, saj so podpomočniki odkopani, trhlji, podest ni več varno nosilen, jeklene vrvi pa so se v dveh desetletjih povesele.

Sredstva, ki so potrebna za popravilo (cca 2 do 3 stare milijone dinarjev) ne morejo biti problem, problem je, kot se je do sedaj izkazalo, dogovarjanje. Slednje pa je osnova za delovanje vsake krajevne skupnosti.

JOŽE MIKLAVC

POČASNI NAČRTOVALCI

Krajani Solčave so že nestrpni zaradi gradnje večnamenske stavbe. Pričakovali so upravičeno, da se bodo stvari hitreje reševale. Prav zaradi nekaterih vprašanj, ki so bila naslovljena na naše glasilo smo se pozanimali, kako stvari stojijo. Kdaj se bo pričelo z deli in kako je s sredstvi. Krivda je nesporno zunaj meja naše občine. Gre namreč zato, da načrti, ki so bili obljubljeni s strani Razvojnega centra v Celju krepko zamujajo. Tako seveda ne morejo pričeti s pripravljalnimi deli za stavbo, ki jo kraj zelo nujno potrebuje. Zatika se vedno tam, kjer bi bilo najmanj pričakovati. Zelo čudno se sliši, da je denar za gradnjo zbran, da pa se zatika pri tistem delu, ki bi moral biti lažje rešljiv, kot gmotno vprašanje. Pristojni v občini so ponovno zahtevali od projektantov hitrejšo izgotovitev načrtov. Upamo, da bodo vendarle upoštevali načrtovalci dejstvo, da denar še ne pomeni zagotovitve gradnje in da bo morda zaradi kakšnih zavlačevanj potrebno seči globlje v žep, saj se cene gradbenega materialu višajo iz časa v čas.

VSE MLADE V NAŠI OBČINI VABIMO, DA SE PRIJAVIJO V MLADINSKO DELOVNO BRIGADO SLAVKO ŠLANDER, KI SE BO LETOS UDELEŽILA REPUBLIŠKE DELOVNE AKCIJE „GORIČKO '79“. AKCIJA BO TRAJALA OD 15. julija do 5. avgusta 1979. leta.

Dijakom se udeležba na mladinski delovni akciji šteje v obvezno prakso, prav tako tudi učencem v gospodarstvu.

BRIGADIRSKI ZDRAVO!

Predsedstvo Občinske konference ZSMS Mozirje

gorenjepromet servis

Komisija za delovna razmerja TOZD Servis in maloprodaja oglašja prosta dela in naloge treh transporterjev I v prodajalni Nazarje.

Pogoji:

- 1 — kandidat mora biti zdrav oziroma sposoben opravljati težja fizična dela
- 2 — poskusno delo 30 delovnih dni

Kandidati naj pošljejo prošnje v roku 15 dni od dneva objave na naslov: Kadrovska operativa „Gorenje“, Celjska 5/a, 63320 Velenje. Komisija bo opravila izbor najkasneje do 1. 7. 1979.

GORENJE GLIN

Lesna industrija
Nazarje

obvešča,

da bo tudi letos sprejela na počitniško proizvodno delo večje število dijakov in učencev.

Interesenti naj se prijavijo najkasneje do 16. 6. 1979.

Razpisi prostih učnih mest in štipendij za šolsko leto 1979/80

Ker je potreben zgodnejši vpis za vse vrste šol usmerjenega izobraževanja je prav, da vas seznanimo z razpisi prostih učnih mest in štipendij naše DO še v SAVINJSKIH NOVICAH.

**Delavski svet
delovne organizacije
GORENJE GLIN
Lesna industrija
NAZARJE**

razpisuje:

1. Učna mesta za učence v gospodarstvu

žagar — 1 — TOZD Žagarstvo
obratovni električar — 1 — TOZD Energetika in vzdrževanje
strojni ključavničar — 1 — TOZD Energetika in vzdrževanje
mizar — 1 — TOZD Energetika in vzdrževanje
mehanik — 2 — TOZD Stavbno pohištvo
sušilec lesa — 2 — TOZD Stavbno pohištvo
mehanik — 1 — TOZD Iverna
električar — 1 — TOZD Iverna
Prijava pošljite do 20. 7. 1979. O rezultatih izbire bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po opravljeni izbiri.
Nagrade učencev v gospodarstvu bodo v skladu s stališči sindikatov Slovenije oz. družbenega dogovora.

2. Štipendije

ekonomski tehnik — 2
lesarski tehnik — 4
dipl. ing. lesarstva — 2
Pravilno izpolnjene vloge za štipendije (obrazec DZS 1,65) z ostalo potrebno dokumentacijo (zaključno spričevalo, potrdilo o šolanju) pošljite do 20. 7. 1979.

Planinsko društvo Solčava išče par, ki bi prevzel oskrbo planinske kočice na Klemenči jami pod Ojstrico, prijavite se Planinskemu društvu Solčava v roku 15 dni po objavi.

Na podlagi plana kadrov delovne organizacije

Objavlja

**Trgovska delovna organizacija
„SAVINJA“ Mozirje s p. o.**

naslednja prosta dela in naloge:

1. enega delavca za dela in naloge v računovodstvu delovne organizacije;
2. štirih prodajalcev mešane ali živilske stroke;
3. treh prodajalcev tehniške stroke;
4. dveh prodajalcev oblačilne stroke;
5. enega prodajalca — mesarja.

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje zahteve:

pod 1.: da imajo končano ekonomsko srednjo šolo in po možnosti nekaj prakse;

pod 2 do 5: da so KV trgovski delavci.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev sprejema splošna služba delovne organizacije „SAVINJA“ Mozirje.

Delo bo sklenjeno s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

Prijava je treba vložiti v 15 dneh od dneva objave.

O rezultatu prijave na objavo bodo kandidati obveščeni najkasneje v 10 dneh po poteku roka objave.

GIP „VEGRAD“ VELENJE

Prešernova 9/a
63320 VELENJE

Na podlagi sklepov komisij TOZD OSTREŠJE in TOZD GRADNJA, sektor Ljubno, objavljamo prosta dela in naloge:

1. **Opravljanje tesarskih del**
10 delavcev
POGOJ: KV tesar
2. **Opravljanje manj zahtevnih tesarskih del**
5 delavcev
POGOJ: PU tesar
3. **Opravljanje manj zahtevnih zidarskih del**
5 delavcev
POGOJ: PU zidar
4. **Upravljanje lahke gradbene mehanizacije**
2 delavca
POGOJ: KV ali PU strojnik
5. **Opravljanje pomožnih del pri gradnji**
5 delavcev
POGOJ: NK delavec
6. **Opravljanje tajniških del na TOZD OSTREŠJE za določen čas zaradi nadomeščanja od 1. 6. 1979 dalje**
POGOJ: administrativni ali ekonomski tehnik dve leti delovnih izkušenj

Za vse navedene naloge je predvideno poskusno delo.

Prošnje z dokazili naslovite na:

GIP „VEGRAD“ VELENJE

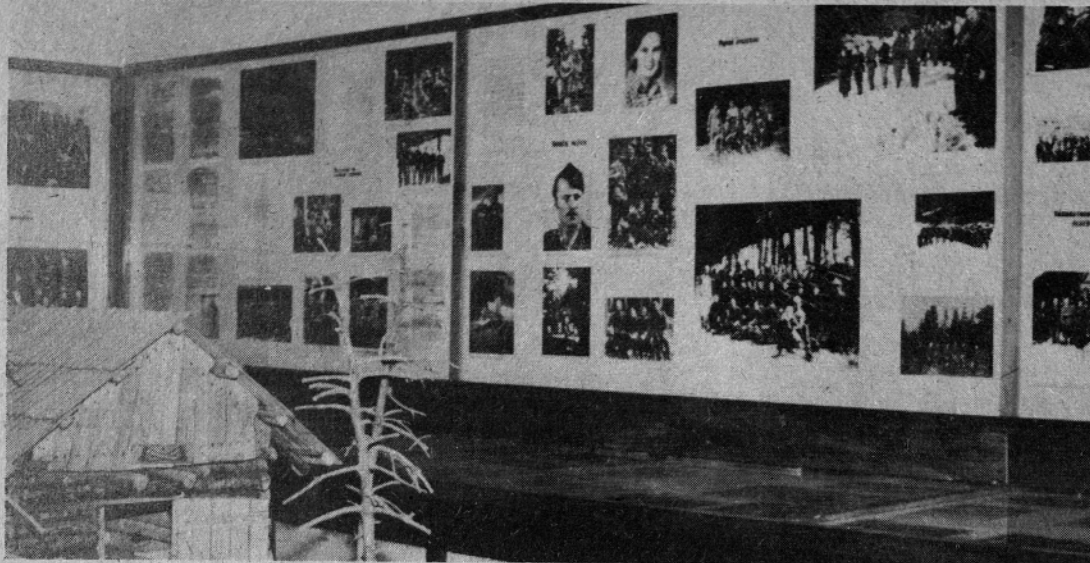
Prešernova 9/a

Kadrovska služba

63320 VELENJE

v 15 dneh od objave oglasa.

Kandidatom priporočamo, da se osebno zglašijo v kadrovski službi.

Zelo zanimiv pregled dokumentov iz NOB v muzejski zbirki koroških partizanov v Solčavi. Ogleda vredno za vse obiskovalce Gornje Savinjske doline. Foto J. P.

Iz narodno osvobodilne borbe

Piše: Anton Ikovic

Z nami je bil tudi Podforštnik iz Šmihela, ki je predlagal Bojeviču, ki je bil baje bivši jugoslovanski žandar in je bil nekje iz spodnjih krajev – naj se pridruži. Zbralo se nas je okrog 20, ki smo odšli s planine proti Podvolvljeku. Med potjo je prihitel k nam Franjo KOvač. Bil je na eni strani lica obrat na drugi pa ne, na licu je imel še milnico, in dejal, da so jih Nemci napadli, ter da so blizu. Pridružil se nam jž tudi komisar iz pokretne bolnišnice. Roko je imel v mavcu in dejal: „Sam sem ostal in tavam tu okrog, ali lahko grem z vami?“ „Seveda lahko“, smo mu dejali. „Bil je s Kranjske in ker mu je bil teren poznan, je prevzel vodstvo pohoda. Že nekaj dni nismo jedli, zato smo bili lačni kot volkovi. Prispeli smo do prve kmetije in štirje smo se v večji medsebojni razdalji pognali v hišo. Ko smo vstopili, smo najprej prosili za kruh. Gospodinja, ki je pravkar spekla kruh, ga je ponudila. Z veseljem smo se ga lotili in rezali kos za kosom. Neki občutek negotovosti mi je narekoval, naj pogledam malo okoli hiše in ko sem stopil na prag, sem zagledal Nemce. Tovaršem sem zaklical: „Nemci so tam!“ Ranjeni komisar, ki je bil zunaj je še vprašal, kje so in v tem hipu jo je zopet skupil v koleno. Skočili smo k njemu in ga zavlekli v gozd. Stisnil sem se k tlom za grm, ko so Nemci vžgali po nas. Grm je nekaj centimetrov nad glavo enostavno odrezalo. Takoj za tem sem se pognal za Podforštnikom in Hrenom in poiskali smo novo zavetje. Predlagal sem

jima, da poiščeno ostale tovariše in skupaj nadaljujemo pot. Visoko v hribu smo dohiteli ostale. Ranjenega komisarja smo spravili v neko štalo na planini. Tam je še bilo nekaj žerjavice, ki jo je nekdo pustil pred nami. Naložili smo na ogeljn in se nekoliko ogreli. V želodcih pa se je nam vedno bolj oglašala lakota in slabost. Ko se je stemnilo sem šel iskat zvezo, da bi spravili na varno ranjenca. Z menoj je bil tudi Milavčev Milan. Šele v tretjič sva našla neko skupino VDV, ki je tudi imela dva ranjenca. Dogovorili smo se, da bi morali priti do določene ure z našim ranjenim komisarjem na Malo planino, kjer bi ga skupina VDV spravila v neko bolnišnico. Z Milanom sva se takoj vrnila k svoji skupini in komisarja smo potem nosili do določenega mesta. Vendar tam ni bilo nobenega od VDV. Ker

je bilo več gazi na vse strani, sva zopet odšla z Milanom v patrolo, da bi našla zvezo. Prispela sva na Malo planino. Tam je bilo vse polno partizanov. Po dolgem iskanju sva našla enoto VDV in kočo, kamor bi lahko prinesli ranjenca. V tej koči sva dobila tudi nekaj tovarišev iz Komande mesta Mozirje. Tu je bil tudi neki oficir, ki mi je rekel, naj grem k tovarišem, da prinesejo ranjenca v kočo. Ko sem odhajal iz koč, so nas Nemci in domobranci napadli. Začeli smo se umikati navzdol. Ko smo prišli nekoliko v zavetje, je v snegu ležal že novi ranjenec s strelom v trebuh in prosil pomoči. Doma je bil pri mostu v Sp. Rečici. Toda bila je

taka zmešnjava, da ga tedaj nihče ni odnesel. Hitel sem za ostalimi in prispel do druge večje skupine. Ko sem vprašal, kam se bomo umaknili, se mi je oglašil Gusti Kranjc iz Mozirja. Bil je v gasilski obleki. Usmeril je skupino, da je prečkala neko pobočje. Meni so določili, da ostanem zadaj, da bom videl, če bi šli domobranci za nami in jim prihitel povedati.

Nisem dolgo čakal. Domobranci so bili že za nami. Pohitel sem in sporočil, kaj sem videl. Teren je bil primerno obraščen in poskrili smo se kot jerebice, da ni bilo videti nobenega. Čez nekaj časa sva s Hrenom, ki sva bila skupaj odšla proti dolini in naletela na nemškoasedo, ki je užgala po naju. Morala sva se vrniti. Z vseh koncev se je slišalo vpitje in drdranje mitraljezov. Pri skoku čez neki prepad sem se močno udaril na hrbtenico. S Hrenom sva se stisnila pod neki previs. Kmalu se je nad najino glavo oglašil domobranski mitraljez, ki je streljal v nasprotni hrib.

(Nadaljevanje prihodnjič)

LISTNICA UREDNIŠTVA

Napovedane spomine Maksa Senice „Od ključavnice čarja do poročnika“ bomo zaradi prostorske stiske v tej številki pričeli objavljati prihodnjič.

Urednikova beseda

Mnogi naši bralci se pritožujejo, da novice ne prihajajo pravočasno, oziroma, da jih sploh ne dobijo. K temu bi želel pripomniti to, da smo vse poštno enote na našem območju ponovno prosili za redno dostavo. Obljubili so. Če torej ne gre povsod tako, pa podrežite vašega pismonošo. Mi bomo ponovno poprosili pri ustreznem poštne vodji v Velenju za rednejšo dostavo našega glasila. Najbrže je tako, da nekateri odgovorni še ne vedo, kako važno je pomagati pri informiranju naših občanov. Pismo, ki mi ga je poslal P. W. je opozorilo, ki si ga velja zapomniti. V njem pravi, da je treba skrbeti za to, da se v našem glasilu uporablja manj tujk in manj kratic. Res, tisto s kraticami je grda navada. Mnogi bralci najbrže ne vedo kakaj gre ko berejo, denimo, SSS. Kratica pomeni samoupravno stanovanjsko skupnost. Prav ima bralec, ko opozarja na to pomanjkljivost! V našem glasilu so včasih polemični sestavki. Vedeti je treba, da se uredništvo vselej ne strinja

s stališči, ki so v njih izražena. Vendar, menimo, da je prav, če si izmenjamo mnenja. Zato tudi objavimo takšen sestavek. To velja seveda posebej še za zbadljivke. Tudi te objavljamo, če niso žaljive. Sicer pa skušamo pritegniti čimveč krajanov, ki bi kaj napisali o dogodkih v svojem okolju. Vedno bo v našem glasilu mesta za vesti iz društev, krajevnih skupnosti in iz kolektivov. Pa seveda tudi za zgodovinske in narodopisne sestavke se navdušujemo. Vsi si želimo preko glasila spoznati razmere v drugih krajih naše občine. Tako bomo lažje razumeli težave drugi in ne bomo za vsako ceno postavljali svojih kot edine, ki obstajajo. Takšno povezovanje bo mnogo koristilo in nas zbližalo v celoto. Takšna skupnost občanov pa bolje ustvarja in lepše živi.

Opravičiti se moram Angelci Matijovc iz Luč ter še nekaterim, ker ni bilo mogoče vključiti njih sestavke zaradi pomanjkanja prostora. Bodo pa v prihodnji številki!

VAŠ UREDNIK

SAVINJSKE NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 – Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu – Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ Novo mesto – Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana – Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.